

NOVINY

Volume 5 Issue 186 (686)

CZECH AND SLOVAK AUSTRALIAN NEWSPAPER

20. X. – 2. XI. 2025

PP 100003424

DO KAŽDÉ RODINY KRAJANSKÉ NOVINY (Fr.Hrabica †)

PUBLISHED FROM JULY 1999

S tručné zprávy.

Pondělí 20. října
pokračování na str. 2

Slovo vydavatele:

O Je zajímavé, když se jeden dovídá například jak mnoho slavných herců a spisovatelů bylo uživatelů kokainu, marihuany či heroinu a opia. Tak jsem se dočetl, že Hugo Haas byl milovník žen, kokainu a flámů. Stevenson napsal své nejlepší dílo Podivný případ Dr. Jekylla a pana Hyde a pod vlivem kokainu. Spisovatelé jako Franz Kafka, James Joyce, byli a tvořili na kokainu. Franklin byl také jednou z nejslavnějších obětí první americké epidemie nadužívání opiátů. Franklin se k opiu a heroinu nedostal jako k drogám. Tehdejší lékaři je běžně předepisovali jako léky na uklidnění a tlumení bolesti. Sigmund Freud byl jedním z nejprševědčenejších zastánců léčivých účinků kokainu a byl sám jeho aktivním uživatelem Arthur Conan Doyle a i jeho detektiv Sherlock Holmes užívali kokain. Jeden z nejvýznamnějších moderních mystiků a čarodějů sám sebe považoval za nejzkaženějšího člověka na světě a Zvíře 666. Různých drog do sebe za svou kariéru nactpal tolik, že by vystačily na zásobování menší lékárny, oblíbeným prostředkem navozování mýtických stavů pro něj bylo opium, hašiš a zejména kokain. Vynálezce a průmyslník Thomas Alva Edison byl jednou z mnoha velkých postav světové historie, která zaháněla únavu mariánským vínem. Vynálezcem zázračného nápoje byl francouzský lékárník Angelo Francois Mariani, který na lektvaru spolupracoval s Dr. Charlesem Fauvelem. Mariánské víno bylo víceméně koktejlem silného výluhu z koky a červeného vína. Thomas Alva si díky němu vystačil se čtyřmi hodinami spánku denně. Mariánské víno a jeho blahodárné účinky si nemohla vynachválit řada světových státníků od amerického prezidenta Ulysses S. Granta přes francouzského premiéra (jinak zapřísáhlého abstinenta) Julese Mélinea, ruskou carevnu Marii Fjodorovnu až po britskou královnu Viktorii. Méně prominentním, ale pro historii daleko zajímavějším uživatelem byl i John Stith Pemberton, kterého víno-kokový nápoj inspiroval k vynálezu Coca-Coly. Papež Lev XIII byl velice činorodý. Obdivuhodnou činorodost si zachoval až do své smrti v 93 letech v roce 1903. Tajemství jeho zdánlivě nekonečné energie? Pravidelné popíjení mariánského vína. Papež si ho oblíbil natolik, že mu udělil oficiální papežské vyznamenání. Možná, že bych měl to víno popíjet taky.

Muslimové v Británii mají fakticky výjimku ze zákona, za stejné činy dostávají menší tresty než běžní občané

(I když to asi nevíte, tak V Austrálii je to stejné)
Petr Hampl
Naše „svobodná diskuse“ dospěla do stavu, že stačilo sdílet jediný kritický nebo málo nadšený post ohledně migrace a budování

Evropané většinou přijímají bez zájmu, poklidně, až odevzdaně.
Martina: Ty, když jsi před mnoha lety otevřel oči a napsal jsi třeba svou knížku „Prolomit hradby“, tak myslím, že sis užil poměrně hodně útoků, ať už z mainstreamu, ale i z politických skupin. Jak ses s tím vyrovnal? A v jaké pozici jsi dnes?
Petr Hampl: Já jsem musel svět, ve kterém jsme do té doby žili, opustit.
Martina: Akademický?

ode mne neodebrali články, které už byly nasmlouvané a které se týkaly nějakého kapitálu, to znamená úplně jiné věci. Byl to rychlý řez. Někteří byli laskaví. Já si pamatuji – asi to tady můžu říct – jak za mnou po nějakém rozhovoru přišel pan filozof Němec z Filozofické fakulty, který mluví na akcích Milionu chviliek, a velice pěkně, otcovsky ke mně mluvil a říkal mi: „Pane kolego, vy jste přeci jako my. Vy musíte být promigrační. Mějte rozum.“ A opravdu to myslel hezky. Ale toto si člověk musí rozmyslet.
Martina: Chtěl tě chránit.
Petr Hampl: Ano, opravdu mě chtěl chránit. Opravdu věřím, že to myslel dobře. Ano, měl mě rád, nebo jak to říct. Tak to nedopadlo. Já jsem z akademického světa zmizel, zmizel jsem ze světa médií a dnes mám svůj svět, svoje čtenáře a jsem tam šťastný. Takže to dopadlo dobře.

Akademický a mediální svět zavírá oči před problematickou realitou islamizace

Martina: Jsem ráda, že to bereš takto. V tuto chvíli ti vývoj, který už smíme alespoň vidět a někdy ho smíme i pojmenovat, dává za pravdu. Ale obávám se, že v tomto okamžiku je těžké mít pocit satisfakce ve smyslu: „Já jsem to říkal.“
Petr Hampl: Já bych radši tento pocit neměl. Radši bych se mýlil a radši bych teď viděl, že se islám mění a začíná být – nevím, jak to říct – demokratický, mírumilovný nebo něco takového. Nebo bych rád viděl, že se islamizace – aspoň v části Evropy – zastavila. Ale bojím se, že ne.
Martina: Islám mírný? Demokratický? Má toto islám ve své DNA?

Petr Hampl: Já si myslím, že to ve své DNA nemá, ale na druhou stranu musím poctivě uznat, že i v rámci muslimského světa existují hlasy, které by rády takový islám měly, to znamená lidé, kteří se cítí oddanými muslimy a kteří by rádi demokratickou společnost a konec konců ženskou emancipaci a všechny tyto věci. Můj pocit je, že to jsou hlasy zoufale menšinové. Mně jsou velice sympatické, ale nevíme, co by islám udělal, kdyby byl pod nějakým výrazným tlakem, kdy by se musel měnit, ale teď to jsou hlasy naprosto menšinové. Přál bych jim, aby byli úspěšnější. To jo.
Martina: Já s tebou pořád odbíhám do nejrůznějších uliček, protože tvá informovanost o tomto tématu je letitá a značná. Ale teď už pojďme na to, jak vypadá situace

Dokončení na straně 6-7

MARIANI WINE

MARIANI WINE Quickly Restores
HEALTH, STRENGTH,
ENERGY & VITALITY.

MARIANI WINE
FORTIFIES, STRENGTHENS,
STIMULATES & REFRESHES
THE BODY & BRAIN.

HASTENS
CONVALESCENCE
especially after
INFLUENZA.

His Holiness
THE POPE
writes that he has
fully appreciated the
beneficent effects of
this Tonic Wine and
has forwarded to Mr.
Mariani as a token of
his gratitude a gold
medal bearing his au-
gust effigy.

MARIANI WINE

is delivered free to all parts of the United Kingdom by WILCOX & CO.,
83, Mortimer Street, London, W., price 4/- per Single Bottle, 22/6 half-
dozen, 45/- dozen, and is sold by Chemists and Stores.

islámských enkláv či obcí na našem území, a rázem jste se ocitli mimo takzvané slušné lidi. Dosud si většina lidí myslí, že imigrace a islamizace není náš problém a jde jen o zbytečné strašení extrémistů a xenofobů, a to navzdory skutečnosti, že u mnoha našich sousedů už vědí, že o umělé vyvolávání strachu nejde. Vedle neveselých statistik násilných zločinů se už mnohde šaría paralelně prosadila vedle platného práva té, které země a soudci musejí zdůvodňovat, proč na občany jedné země platí různý metr. Náš host, sociolog Petr Hampl, upozorňuje, že probíhající islamizace je nejen tolerována, ale mnohdy i systematicky podporována evropskými institucemi. Dnes se podíváme na to, jaké má tento dlouhodobý trend důsledky a proč je

Petr Hampl: Akademický svět, a řekl bych, že i novinový svět. Vždyť já jsem byl zván relativně pravidelně do České televize, do Českého rozhlasu...
Martina: To už bylo také dávno...
Petr Hampl: To už je také dávno. Ale třeba jsem pravidelně psal na server Peníze.cz, což bylo i za dobré honoráře. A tam jsem jednou nasdílel – to bylo tehdy ostré – záměr, který se naštěstí nerealizoval, postavit u Teplic v obci Modlany velkou muslimskou komunitu. Měli to financovat z Kuvajtu a nakoupili tam stovky pozemků na rodinné domky, opravdu vesnici. A místní lidé se vztekali a kritizovali to, a já jsem nasdílel na Facebooku jeden z kritických postů od nějakého místního člověka – a do minuty jsem na serveru Peníze.cz skončil. Ani už

Pondělí 20. října

V Německu pokračuje debata o „rázu německých měst“ Podle Trumpa musí Donbas zůstat rozdělený Ruský plyn bude proudit do EU do konce roku 2027 AfD bude hlavní protivník Merzovy CDU Fiala slíbil, že si rozmyslí do listopadu, jestli bude dál blokovat rozpočet a Havlíček ujišťuje, že jednání s Motoristy a SPD jdou dobře Spolu neodvolá obviněného hejtmana Půtu Konečná složila předsednictví komunistické strany, bude sjezd A U nás hezký podzimní den

Úterý 21. října**Jednání Putin – Trump v Budapešti je zrušeno**

Kancléř Merz je pod tlakem levičáckých skupin Od roku 2030 bude platit zákaz řízení v celé EU V Polsku policie sebrala osm lidí chystajících sabotáž Přihlásil se muž, který napráskal Filipa Turka Zdiše Kateřina Konečná trpí roztroušenou sklerózou Ministr Hladík tvrdí, že prosadil humanizaci ETS2 Ustavující schůze sněmovny je svolána na 3. listopadu U nás slunný podzimní den, oteplilo se

Středa 22. října

Rusové nacvičovali nasazení jaderných zbraní Švédsko prodá Ukrajině 150 gripenů Zelenský přijímá Trumpův návrh zastavit boje na současné linii A Orbán tvrdí, že přípravy na summit Trump – Putin pokračují Lidovci si přejí Bartošku do čela sněmovny V Brně byla demonstrace proti Macinkovi Rajchl navrhuje změnu zákona o popírání genocidia Petr Kuchař se stal ředitelem digitální agentury U nás zataženo, občas drobný déšť

Čtvrtek 23. října

Trump nechá zbourat východní křídlo Bílého domu EU uvalí 19. balík sankcí na Rusko Trump oficiálně zrušil setkání s Putinem SPD má jasno o svých nominantech na ministerská křesla A Zelenskyj se sešel s Fialou Dvě pětiny Čechů nechce vojensky podporovat Ukrajinu Už 200 tisíc lidí vidělo v Národním muzeu Lucy a Selam Sněžku zasáhl orkán U nás zamračený den s mrholením, ale teplo

Pátek 24. října

Moskva poslala do USA zvláštního vyjednavče SAAB slibuje, že opravdu je schopen dodat 150 gripenů Kyjevu A V Německu sebrali islamistu, který se měl 22krát pokusit o vraždu ANO, SPD a Moto tvrdí, že se dohodly Premiér Fiala se účastnil videokonference na podporu Ukrajiny a Podle Havlíčka chystaná koalice je zakotvena v EU a NATO Prezident Pavel má uchystaných 48 metálů Papež blahověčil dva kněze popravené komunisty U nás podzimní počasí, převážně zamračené

Víkend 25. – 26. října

Novou irskou prezidentkou bude Catherine Connollyová, levicová poslankyně, která kandidovala jako nezávislá. Moskva poslala do USA zvláštního vyjednavče SAAB slibuje, že opravdu je schopen dodat 150 gripenů Kyjevu A V Německu sebrali islamistu, který se měl 22krát pokusit o vraždu ANO, SPD a Moto tvrdí, že se dohodly Podle Havlíčka chystaná koalice je zakotvena v EU a NATO A Premiér Fiala se účastnil videokonference na podporu Ukrajiny Prezident Pavel má uchystaných 48 metálů Papež blahověčil dva kněze popravené komunisty U nás podzimní počasí, převážně zamračené

Pondělí 27. října

Rusové vyzkoušeli raketu na atomový pohon Trump se proti zkoušce rakety ohradil Na jihu Izraele skončil výjimečný stav Český kandidát by mohl být v čele OLAF Babiš má od prezidenta Pavla pověření sestavit vládu Česká armáda je obohacena o 19 plukovníků Strany navrhované koalice rozhodnou o navržení ministrů ve středu Probíhá soud s členy domobranecké skupiny U nás zima a hodně fouká

Úterý 28. října**Statní svátek Den vzniku samostatného československého státu 1918**

Podpora labouristů v Británii klesla na minimum Maďarsko chce ustavit protiukrajinský blok Izrael odpověděl v Gaze na útoky Hamásu Gruzie chce soudně zakázat tři opoziční uskupení **Slovenští poslanci zavedli maximální rychlost pohybu na chodnících na šest kilometrů v hodině.**

Prezident Pavel uděloval 28. října vyznamenání Václav Klaus vyzval vítěze voleb, aby prosadili změnu Schillerová oznámila koaliční dohodu o obnově EET Na horách začalo sněžit, nejvíc za 16 let U nás celkem teplo, ale silný vítr

Středa 29. října**Australský stát Victoria ustanovil Apartheid, Občané kteří jsou Aboridžinci či se se za ně vydávají mají práva co jiní nemají**

V Bruselu se hledá kompromis pro „klimatický cíl 2040“ Třetí den po sobě útočí ukrajinské drony na Moskvu USA se pomalu stahují z východního křídla NATO Dva zatčení muži se údajně přiznali k účasti na vyloupení muzea v Louvru ANO, SPD a Moto dokončily vládní program, představí ho v pondělí Vláda zvedne učitelům plat o sedm procent Rektorka AMU se po třech týdnech distancuje od nevhodně načasované podpory Hamásu Armáda získá 24 obrněných vozidel Iveco U nás krásný slunečný den

Čtvrtek 30. října

Rusové provokovali nad Baltským mořem Afghánistán a Pákistán povedou mírové rozhovory Francouzská policie zatkla dalších pět osob v souvislosti s loupeží v Louvru Podle výzkumu CVVM jsou dvě třetiny Čechů proti přijetí eura A Pralidé Lucy a Selam jsou zpátky v Etiopii, v Praze je vidělo 210 tisíc lidí Poslanci chystané koalice se zavázali volit Okamuru STAN navrhne Rakušana do vedení sněmovny Babiš se v Bruselu setkal se šéfem NATO Ruttem U nás střídavé počasí, zataženo, přes poledne hezky

Pátek 31. října

V Nizozemsku těsně zvítězili liberálové A náš korektor Novin si koupil nový počítač a trvalo hodinu než si vzpoměl na heslo na emaily. Lotyšský parlament odstoupil od Istanbulské úmluvy Bratr britského krále Andrew byl zbaven titulů a poct USA stanovily limit 7500 uprchlíků ročně Unikl návrh programového prohlášení Babišovy vlády Okamura si pochvaluje, že prosadil většinu požadavků SPD A Ekologové programové prohlášení kritizují Jiří Zima bude novým rektorem Karlovy univerzity U nás střídavé, převážně zamračené počasí

Víkend 1. listopadu – 2. listopadu

„Zcela vyhladíme islamistické teroristy.“ Trump hrozí vojenskou akcí v Nigérii kvůli vraždám křesťanů Za miliardovou krádeží v Louvru jsou malí zlodějčci, ne organizovaný zločin A Přes 425 tisíc Němců obětmi trestných činů spojených s uprchlíky Po útoku nožem ve vlaku na východě Anglii skončilo deset lidí v nemocnici policie jméno útočníka tají Kalousek kritizoval Babišovy ekonomické plány. Rychetský nechce Turka za ministra Babiš plánuje složení kabinetu do poloviny prosince Zemřel Daniel Křištof (†46). Šéf Úřadu práce podlehl těžké nemoci Nejvyšší české vědecké ocenění Česká hlava získal parazitolog Julius Lukeš Návrh na zrušení koncesionářských poplatků a přesun financování České televize a Českého rozhlasu přímo do státního rozpočtu vyvolává vážné obavy Krádež kabelů zastavila vlaky na Moravě

VE ZKRATCE

Víte že, Britská levice kolem Jeremyho Corbyna už slibuje spoluobčanům, že průměří v Gaze pro ně není důvodem k nečinnosti a že bude demonstrovat s neztenčenou chutí do doby, než v Izraeli padne režim apartheidu a Izrael nebude mít vládu islámu.

Také italské odborové centrály vyhlásily časově neomezenou stávku s cílem odstranit izraelský genocidní režim z čisté tváře Blízkého východu a mírumilovného islámu. Mám předtuchu, že se ke strojům italských dělníků v dohledné době nevrátí...

Jan Hřebek • Děkan FAMU,napsal

David Čeněk, si objednal POLICEJNÍ OCHRANKU, v reakci na protestní dopis bývalých absolventů. Stát platí policii, aby zajistila bezpečí , kterému hrozí napadení od Šteindlera se Svěrákem nebo dokonce i od Mosadu

Zároveň prý posílá Akademický senát FAMU na výslech před etickou komisí pedagoga Marka Boudu za projekci filmu Obchod na korze a přednášku o antisemitismu, kterou se nějáci studenti cítili "uraženi". To jenom aby bylo jasno, co za ulitlé mamrdy se tam teď na fakultě pohybují.

Nedávné vyvěšení palestinských vlajek na českých univerzitách bylo nevhodně načasované, společensky velmi rizikové a obtížné přijatelné, uvedla rektorka Akademie múzických umění (AMU) v Praze Ingeborg Radok Žádná na webu školy. Podle ní se tak nelze divit ostré reakci některých umělců či absolventů škol na to, že vlajky byly ve školních budovách 7. října v den druhého výročí teroristického útoku palestinského hnutí Hamás na jihu Izraele.

Vydavatel : Co říct / napsat na to, když rektorka AMU řekne, že „vyvěšení palestinských vlajek na školách bylo nevhodně načasované“. Jindy by bylo vhodné načasované? Navíc se to dá obrátit: naopak **bylo** to velmi dobře načasované, protože to odhalilo podstatu věci. Aktivisté se explicitně přihlásili k masakru ze 7. října, přímo a bez ostychu přitakali k vraždění, znásilňování, upalování nemluvňat.

V rámci protizidovských akcí Izraelský voják strávil v úterý 28.10. několik hodin na letišti v Praze poté, co mu česká cizinecká policie odepřela vstup do země, a následně se musel vrátit do vlasti.

Tohle jsem dostal za vítězství socialismu, za pokus o humanizaci socialismu, za normalizaci socialismu a za vítězství kapitalismu.

Poznámka Vydavatele k dekorování medailemi 28.října Jakýto dojemný okamžik, kdy bývalý předseda ZO KSČ a podporovatel okupace ČR ruským vojskem předává řád bývalému řadovému členu KSČ a signatáři anticharty, a oba mocně teď bojující za “demokracii”...

2.11.2025 Vase vec cz

Kdo zná temnou postavu novodobých dějin, bývalého komunistu z tuhých dob fungování KSČM, který později obrátil a stal se naopak přesvědčivým chartistou, kdo zná jeho téměř zločinné pojetí téže právní problematiky při přijímání ústavního zákona o skončení volebního období Poslanecké sněmovny, kdy poprvé tento ústavní zákon jako místopředseda Zemanovy vlády navrhoval ve Sněmovně a poté po několika letech, když se přesunul do pozice předsedy Ústavního soudu obdobný zákona, tehdy za Paroubkovy vlády prosadil jeho zrušení coby neústavního aktu.

Dobroslav Pustaj

Patril k najdlhšie väzneným politickým väzňom v Československu.

Soňa Gyarfašová

Dobroslav Pustaj strávil za mrežami komunistických väzňov a na jáchymovských táboroch dohromady dlhých 16 rokov.

Preto, že nechcel žiť pod kuratelou Moskvy a ako mladý človek založil protikomunistickú odbojovú skupinu Slobodné Československo.

Na slobodu vyšiel až v roku 1968, no ako nepriateľskú osobu ho sledovali až do pádu režimu. Potom sa angažoval aj v boji proti Mečiarovi.

No a po rozdelení Československa odišiel do Prostějova.

Patril k prvým politickým väzňom z 50.rokov, ktorých som spoznala.

Rada spomínam na naše stretnutia s Konfederáciou politických väzňov vo väzení v Leopoldove, kde strávil ako politický väzeň najdlhší čas.

Rozhovory s ním boli vždy podnetné, často nielen spomienkové, no filozofické. A aj preto som veľmi chcela jeho príbeh zvečniť - je to jeden z protagonistov a hrdinov našej knihy Nenechali sa zlomiť.

S jeho manželkou Medy a dcérkou Slávkou nás spája tiež dlhoročné priateľstvo. A hoci tu už dnes Dobroslav Pustaj nie je, jeho odkaz žije prenesene vďaka nim ďalej.

In memoriam ho za jeho životné postoje ocenil už v roku 2016 prezident Andrej Kiska, no a nedávno získal za svoju občiansku odvahu ocenenie aj v Českej republike, kam odišiel po nástupe Mečiara k moci.

Nedávno si jeho blízki prevzali Cenu mesta Prostějov.

(A som rada, že som tam mohla byť s nimi)

Spomínali sme naňho, hovorili o minulosti a aj o dnešku.

Dobroslav Pustaj písal kedysi svojim priateľom, ktorí odišli do exilu - bolo to tesne po nežnej revolúcii. A jeho manželka Medy dodnes starostlivo opatruje jeho nezverejnené texty.

"Ďakujem Bohu, že som sa dožil aspoň takejto satisfakcie. Dnes vidím, že ani viac než 16 rokov prežitých vo vezení, nebolo márných. Musela uplynúť dlhá doba, než došlo k tomuto "lámáníu chleba", které sa deje bez popravy, bez mreží väzňov, bez násilia!

Existuje väčšia odmena? Celý život verili sme ve víťazstvo pravdy a spravodlivosti," písal v jednom zo svojich textov.

Aké boli návraty späť?

Soňa Gyarfašová

Práve to bude kľúčová otázka našej relácie, ktorú sme pripravili krátko po nrdávnom smutnom 80.výročí topolčianskeho pogromu.

Väčšina z ľudí, ktorých zo Slovenska počas vojny deportovali do nacistických koncentračných táborov, sa už späť k svojim blízkym nikdy nevrátila.

No aký bol po rokoch príchod domov pre tých, ktorí prežili?

Mnohí z nich čakali celé mesiace a dúfali, že sa ešte vrátia ich najbližší. Takmer nikomu z nich sa táto túžba už nesplnila.

Až postupne vtedy pochopili, že už nič nebude ako predtým.

A stratili často všetkých a všetko zo svojho predchádzajúceho života. Bola to doba, keď sa opäť, tak ako počas vojny, ukazovali charaktery.

Práve preto sa po návrate hŕstky tých, ktorí prežili nacistické koncentračné tábory, rozhoreli aj pogromy na posledných preživších a sedem rokov sústavnej propagandy si vyžiadalo svoju daň.

Najznámejšou spomedzi týchto udalostí bol topolčiansky pogrom z 24.septembra 1945.

Len mesiac po Topolčanoch - v októbri 1945 vypukol podobný pogrom v Nitre.

V 46. roku zasa pogrom v Bardejove a v 48.roku pogrom v Bratislave.

Takmer všetci vinníci nakoniec ušli svojmu trestu. A tí, ktorí sa postavili pred súd, však mali už v čase meniacej sa doby ten správny, triedny pôvod. Veď z bývalých gardistov sa stali často nádejní komunisti.

No a nový režim nezostal nič dlhý tomu starému.

Prečo bolo vyrovnávanie sa s touto minulosťou aj roky po tom vlastne neželané?

Aj na túto otázku si odpovieme v našej relácii - v nej budete v archívnych rozhovoroch počuť tých, ktorí prežili holokaust, no tiež docentku Ivicu

miestna katolícka škola bude znárodnená a mníšky, ktoré v nej učili, budú nahradené židovskými učiteľmi.

Ráno ženy demonštrovali proti znárodneniu školy a obviňovali z toho Židov. V ten istý deň židovský lekár v škole očkoval deti. Bol obvinený z otravy nežidovských detí, čo vyvolalo vzburu. Polícia jej nedokázala zabrániť a zapojila sa do nej aj miestna posádka vojakov. Prvá posila 30 vojakov sa čiastočne zapojila do bitia Židov. Až ďalšia posila 150 vojakov dokázala rozohnať niekoľkotisícový dav.

Štyridsaťosem Židov bolo zranených, pätnásť z nich ťažko, ktorí museli byť hospitalizovaní.

Medzinárodné spravodajstvo bezprostredne po udalostiach priviedlo do rozpakov československé úrady a Komunistická strana Československa využila nepokoje na obvinenie demokratických úradov z neschopnosti.

V Topolčanoch žilo pred druhou svetovou vojnou asi 3000 Židov[2], holokaust prežilo asi 550 z nich. Po šoku z pogromu nezostal v Topolčanoch ani jeden Žid.

Dokumentárny film Dušana Hudca z roku 2004 o týchto nepokojoch, Miluj blízneho svojho, vyvolal diskusiu o histórii týchto udalostí. V roku 2005 vyslovil primátor Topolčan oficiálnu ospravedlnenie

Príbehy z opačného konca sveta - Zoe Zeman

Soňa Gyarfašová

V najbližšom vydaní príbehov z opačného konca sveta sa vydáme do austrálskeho Melbourne za pani Zoe Zeman.

Dievčenským menom sa volala Patrícia Kolečániová pochádzala zo starej prešporskej rodiny prenasledovanej totalitami. A rok 1968, keď Československo okupovali vojská Varšavskej zmluvy, bol pre ňu podľa jej slov "ground zero - bod nula". Znamenal rozpad ich rodiny a začiatok nového príbehu na druhej strane zemegule.

V Bratislave nechávali starých rodičov, ktorých už nikdy nestretla. A 16-ročná Patrícia, ktorá spolu s mamou utiekala za slobodou, sa ocitla na palube prvého lietadla, ktoré mierilo v roku 1968 s československými utečencami do austrálskeho Melbourne.

Mama sa uplatnila v známej Opere v Sydney a Patrícia, ktorá

zo začiatku nevedela po anglicky, začala neskôr angličtinu v škole učiť aj samotných Austráľčanov.

Prečo hľadali šťastie s mamou až na opačnej strane zemegule a ako ich Austrália kedysi prijala? Znamenala pre nich ešte niečo nežná revolúcia a aký bol pocit, keď sa po rokoch vrátila znova do rodnej krajiny?

Viac už v príbehu a rozprávaní dnes už Zoe Zeman, ktorý na svojej austrálskej ceste zaznamenala autorka tejto relácie Soňa Gyarfašová

Celé rozprávanie si budete môcť vypočuť na Rádiu Devín v sobotu 4.októbra o 17.hodine.

Svatomartinské slavnosti

15. listopadu na Šumavě

11.00 - 17.00h

Bohaté občerstvení a pití
Svatomartinské rohlíčky
a jiné české sladkosti
Program pro děti i dospělé
Hudba
Rukodělné dílny pro děti
Představení *Legenda o sv. Martinovi*
Ukázka předení a krojů
Svatomartinské přímliuvy
Těšíme se na vás!

Štelmachovič Bumová, ktorá pôsobí v sekcii judaistických štúdií na Katedre porovnávacej religionistiky Filozofickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave.

Viac už na Rádiu Slovensko v našej relácii Biele miesta 20.storočia v nedeľu 5.októbra o 21.05

Topolčanský pogrom bol antisemitský pogrom v Topolčanoch 24. septembra 1945 a najznámejší incident povojnového násilia proti Židom na Slovensku. Príčinou bol opätovný antisemitizmus namierený proti židovským preživším holokaustu, ktorí požadovali vrátenie majetku, ktorý im bol počas neho ukradnutý. [1] Šírili sa povesti, že

Můj otec jezdil na kole

Ross Hedvíček

Můj otec jezdil na kole celý život, nikdy ani neměl osobní auto. Vlastně nikdy ani neměl řidičák na osobní auto, měl jen řidičák na traktor a to ještě ten modrý (to bylo ještě před tou růžovoučkou knížečkou, ty žabičko zelená), co se vydával po válce. I já sám jsem vyrůstal v pěkně zkurvené době, ale generace mých rodičů to měla ještě horší - to se nedá odkecat.

Kolo, na kterém můj otec jezdil celý život do práce, denně do VZKG v Kojetíně až do roku 1992 a má ho dodnes, to kolo se k němu dostalo zajímavým způsobem. Osobně ho vylovil z rybníka Jordánu v květnu 1945, kam ho vhodil ruský voják.

Jsou historky, o kterých se nesmí v Česku a v Kojetíně obzvlášť, mluvit dodnes. Kojetín nebyl osvobozen nějakou sovětskou armádou, jak zní dodnes oficiální verze, ale rumunskými vojáky, které Rusové hnali před sebou jako pomstu za to, že na začátku války bylo Rumunsko na německé straně. První Rus se objevil v Kojetíně až 5 dnů po osvobození. Rumunští vojáci byl extrémně zubožení a nečekali už nic než smrt. Důvod, proč při osvobozování padlo tolik vojáků (rumunských) byl jednoduchý. Němci ustupovali a o nějaké bojování neměli zájem. Když se vlna prvních rumunských vojáků dostala že směru od Kroměříže přes město až k železniční trati Tovacovce, staly na ní odstavené vagóny, cisterny s lihem z kojetinského lihovarů. Rumunští vojáci (po Rusích ještě několik dnů ani vidu ani slechu) se tím lihem opili do nemoty. Němci to zjistili, vrátili se a opilé Rumuny postříleli. Alkoholismus je smrtelný. Tak se stalo, že pod pomníkem osvoboditelů v Kojetíně leží pohřbení sami Rumuni - zadní "sovětští vojáci". Ležel tam i jeden Američan, který vypadl z bombardérů, vracejícího se z náletu na rafinérii v Ploesti, na pole u Solné fabriky za Hanou - ale toho po nějakém čase exhumovali a převezli na americký vojenský hřbitov v Německu.

Po pěti dnech se objevili první ruští/sovětští vojáci a začali rabovat a konfiskovat. Ty historky o ruských vojácích "davaj časy", mající obě ruce až po předloktí plně hodinek jste určitě slyšeli i někde jinde. Další luxusní zboží, které sovětské vojáky zajímalo, byla jízdní kola - problém byl, že většina z nich na kole neuměla jezdit, neudrželi rovnováhu a neustále padali. To je pochopitelně muselo velmi rozčítit.

Můj otec, coby čtrnáctiletý kluk, byl schovaný na hůře, tedy v podkroví Hedvickovy usedlosti (dnešní Olomoucka 345) a díval se na ulici, co se děje. Scéna prý vypadala asi takto: Přišel tam ruský voják a tlačil jízdní kolo se štangli a před jejich domem se na něj snažil nasednout a jet. Až už z důvodů opilosti, či celkové neschopnosti udržet rovnováhu z toho kola opakovaně padal, což ho rozčilovalo víc a víc. Nakonec vzal samopal a na zemí ležící kolo usmrtil dávkou že samopalů. Po té zabitě kolo vzal a obloukem vhodil do rybníka Jordánu. Tak mu třeba, když nechce jezdit!

Otec počkal až voják odešel - vlezl do rybníka, a vylovil kolo, které mu pak sloužilo až dodnes - dalších 70 let. Kolo je pořád původní, jediné co přibýlo, byl nový nátěr a pláště. Dnešní kola to už mají jinak - tehdejší kola měly plášť (= vlastně pneumatiku) a uvnitř byla gumová duše.

Tuhle historku a mnohé jiné se v kronice města Kojetína nedočtete - o tom se nesmí psát, přece "co by tomu řekli lidé". Jako třeba jsem si nedávno

vzpomenul, jak v Kojetíně na náměstí udělali skládku řepy cukrovky před kampaní v cukrovaru. Kojetín se jako město vyznačuje tím, že si tam vždy zvolí úplně geniuse do vedení města - platí to posledních 70 let, bez rozdílu generací. Tohle se muselo dít ještě za předsedy MNV Glacnera nebo spíš Meznika, protože si to pamatuji ještě i já. Logika byla, že náměstí je vydlážděné a tudíž se řepa bude dobře nabírat nakladačem nebo vidlema a nebudou všichni po kolena v blátě. To bylo ještě v době před úplně první "A" úpravou náměstí, kdy napříč náměstím z rohu do rohu vedla cesta, od pošty k radnici a normálně tam jezdily i nákladáky, to už si nepamatuje nikdo z vás :-)

Takže na hlavním náměstí (původně Franz Josefa, potom Masarykově, potom Hitlerově, potom zase Masarykově, potom Gottwaldově a teď už zase Masarykově, Havel už se nemůže dočkat) byly dvě (z každé strany cesty) obří hromady řepy cukrovky a budoval se socialismus. A dnes si zhýčkané kojetinské paničky stěžují, že si podvrtnou nohu, když půjdou na vysokých podpatcích po hrubé dlažbě nové revitalizovaného náměstí! Žádné botičky Gucci, komisnaky a gumáky na nohy a nic se nebude podvrtávat!

No a pak čas oponou trhnul, jak napsal Vilda Treseostepem, a po 70 letech i já jazdím úplně potichu a nehlučně - jako můj otec na tom prostříleném kole z rybníka Jordán. Jenže já jezdím hybridem, autem na elektřinu, které je úplně nehlučně. Českým koumákům rád dodám pár technických detailů. Auto je značky Lexus - typ je RX450h a není to žádný environmentalisticky chcípaček s úzkýma kolama (jako Prius nebo Volt), ale pořádně festovní a ramenaté SUV se širokýma pneumatikama. Auto je takzvaný hybrid - není tedy výhradně elektrické a nemusím to v noci strkat do zásuvky a nabíjet. Má to normální benzínový motor, který se startuje a vypíná automaticky, když poklesne energie (nebo co to tam je) v obrovské baterii, která je pod celou podlahou auta. Aši lithium, měli bysme ho od těch Čechů všechno odkoupit - oni to nepotřebují, pořád budou jezdit na bicyklech. Takže benzínový motor to sice má, ale jen na vyrábění elektřiny - kola jsou poháněná elektromotory - asi jako ruské červené lokomotivy Sergej, ty jezdily přes Kojetín.

A baterie pohání dva elektromotory (jeden pro přední nápravu, druhý pro zadní nápravu) - takže pohon je elektrický. Energie vznikla při brzdění či zpomalování na dálnici jde zase zpátky do elektromotorů, který funguje i jako dynamo a baterie se dobíjí i z tohoto pohybu. Pokud bych jezdil třeba po městě a zpomaloval a zrychloval a baterie se vybíjela příliš, tak se automaticky zapne benzínový motor a začne sám dobíjet. Prostě maximální technologie a těch světylek a grafu na obrazovce, co mi to dává! Co všechno ti Rusi nevymyslí?

Moji oblíbenou zábavou (nejsem zlomyslný, jsem dobrák od kosti) je strašit lidi neobvyklou tichostí auta - žádné brnění se neozývá a je to tiché jako duch. Takže si představte, že se tichounce "absolute stille" šinu po parkovišti u Walmartu (většina parkovišť u Walmartu má větší rozlohu než katastr Kojetína) a nakupující zrovna přijíždějí nebo odjíždějí s nákupními vozíky. A já se s tím tichým autem v podstatě připlížím za ne jako Old Shatterhand, když se plížil osvobodit Vinnetou od mučednického kůlu a musel praštit zlosyna Santera do hlavy.

Jen tak se tichoučce přisunu až za ne, obvykle zezadu, jinak by mne viděli, auto je velké jako kráva a zdvořile zabrzdím - nikdy bych nehoulal či nevolal. Bez výjimky se všichni strašlivě leknou a poskočí. A já se na ne usmeju a pokynů rukou, že jim dávám přednost a že můžou jít, že já rád počkám (nejsem žádný český šofér, ti se k chodcům chovají jako hovada). Jsem prostě zdvořilý starý vyšeptaný dědoušek s bílými fousy. Ale i tak se mi semtam dostane názoru "doprdele to jsem se lekla - kup si nějaké lepší auto, debile!". Odpovídám, že tohle je budoucnost - nic lepšího nebo dražšího v obchodě neměli.

A představují si, jak by to asi vypadalo, kdybych jezdil na tom prostříleném kole z rybníka Jordánu - touhle dobou bych ho už určitě po svém otci zdědil. Na právě straně řídítek to mělo zvonek, takový kulatý s malou páčkou, která se dala mačkat palcem. A já bych jel po té hrázi s úzkou cestičkou vedle trati Tovacovky a zvonil bych a volal na lidi: "Pozor, jedu!"

Vzpomínky na tatínka

Věra Kordíková

„Když tatínek vyšel z té vojenské věznice v Opavě, čekali tam nějakí dva muži. Popadli ho a odvezli do Brna do pracovního tábora, že prý ještě není dostatečně převychován. To se tatínek smál. Potom nám vyprávěl, že se museli každé ráno hlásit a že jeden z velitelů, takový fracek, vždycky vyvolával: ‚Vojín Herget!‘ Jenže tatínek se nehlásil. A nehlásil se tak dlouho, až on toho nechal a řekl: ‚Jak to, že se nehlásíte?!‘ A tatínek mu řekl, že není žádný vojín, že je podplukovník Generálního štábu. Načež vyfasoval asi tři dny samoty.“

Před 92 lety se v Košicích narodila Věra Kordíková, dívčím jménem Hergetová. Její tatínek Josef Herget byl důstojníkem československé armády, vystudoval Vysokou válečnou školu v Praze a sloužil na vojenské posádce v Košicích. Ve městě se seznámil s Ludmilou Hynkovou, vzali se a narodila se jim Věra. Později měli ještě syna Ivana. Po mnichovské dohodě a vyhlášení autonomie Slovenska se museli čeští vojáci a úředníci vrátit do Čech. To se týkalo i Věřina tatínka, který byl přeložen do Plzně. Jeho rodina ještě nějaký čas pobývala ve Spišské Nové Vsi. Po německé okupaci v březnu 1939 tatínka propustili z armády. Našel si práci jako úředník ve Vyšší hospodářské škole v Klatovech, kde Hergetovi prožili celou válku. Věřin tatínek se účastnil domácího odboje, zapojil se do odbojové organizace Obrana národa. V dubnu a v květnu 1945 pomáhal americké armádě, za což obdržel vyznamenání Medal of Freedom. V březnu 1949 byl zatčen a vyšetřován v Domečku na Hradčanech. Vojenský soud ho odsoudil ke dvěma letům vězení. Po propuštění z věznice v Opavě jej ještě rok drželi v pracovním táboře v Brně. Domů se vrátil až v roce 1953. Jeho rodinu mezitím komunisté vystěhovali z Prahy do Jičína, kde bydleli ve zrušené zubní ordinaci a potýkali se s finančními problémy. Věra vystudovala obchodní akademii. Po maturitě v roce 1952 pracovala krátce v Hradci Králové a poté v podniku Agrostroj Jičín. Po svatbě bydlela ve Vrchlabí, kde se jí narodila dcera. V roce 1966 se přestěhovala do Plzně, kde v té době žili její rodiče. V západočeské metropoli již zůstala. Našla zde zaměstnání v podniku ČSAO, v němž pracovala až do odchodu do důchodu v roce 1989. Více na Paměti národa: <https://www.pametnaroda.cz/cs/kordikova-vera-1933>

Chudáčci Češi

„My Češi máme velkou zálibu v tom, hrát si na oběti. Všichni nám vždy (od 10. století) ubližovali, za všechny naše maléry mohl vždy někdo jiný (Habsburkové, Němci, Rusové, komunisti, nakonec Evropská unie). Ne, za všechno si můžeme sami, protože si do vedení státu vybereme vždycky gaunery, hlupáky nebo zbabělce.“

Nemam k tomu co dodat, skvěle vystižené. Dokud si nepřipustíme, že za svůj osud jsme zodpovědní hlavně my sami, budeme furt brečet, že nám všeci ubližuju.

17.listopad – den boje za svobodu a demokracii. Už jsme si to vybrečeli už jsme si to vyřvali.

Báseň

Tak tu máme bordel nový, říkáme mu sametový. Začali to velmi něžně, pak už lhali zcela běžně.

Národ neměl potuchy, že jde volit zloduchy. Snad nevěděl, koho volí, teď ho z toho hlava bolí.

Do voleb nám slibovali – že prý cosi zanedbali, Že si budeme dobře žít, jak se budeme dobře mít. Že bude i práce dost – jenže to je pitomost.

Po volbách nám hovno dali, zato úspory nám vzali.

Jsou to blázni bláznivý, stokrát všechno zdražili.

Jestli to tak půjde dál, tak aby se člověk bál. Co budeme jíst a pít, za co děti ošatit, Jestli a jak budeme žít.

Zda-li umřeme v nemocnici, nebo někde na ulici, Nespadne-li na nás strom, či snad do nás píchne RÓM??

Zabije nás trolejbus, nebo zase přijde RUS.....??

A tak naše snažení je nám k hovnu vážení. Máme malou naději, když nám vládnou zloději.

ed' už národ jenom vzdychá, na Hradě cpou si břicha.

V podhradí však zle lid žije, hraje se s ním komedie.

Je to pravda nebo trik????

To ví jenom DRAMATIK.

Držte mi prosím všichni palce. Mám dnes schůzku v bance a pokud všechno dobře dopadne, budu konečně bez dluhů. Jsem z toho tak nervózní, že si nedokážu natáhnout kuklu přes hlavu.

Inka Machulková Schmolling

*8. listopad 1933, Praha †27. březen 2014, Mnichov

Jedenáct roků uplynulo ode dne, kdy zemřela česká básnířka Olga Popková, která neodmyslitelně patří k hlavním představitelům české beatnické poezie. V letech šedesátých patřila Inka, která tuto svou skautskou přezdívku začala používat jako jméno bez úřední změny, spolu s Václavem Hrabětem a Vladimírou Čerepkovou k hvězdám pražské alternativní scény.

I když měla vystudovanou vysokou školu chemickou a titul inženýrky, vystřídala kvůli svým nekompromisním postojům řadu povětšinou podřadných zaměstnání. Třeba jako pomocná dělnice nebo závoznice. Po okupaci v šedesátém osmém roce Prahu opustila a usadila se v Mnichově...

V březnu 1965 nešťastně umírá Václav Hrabě a Inka mu věnuje tyto verše

VAŠKOVI HRABĚTI 5. 3. 1965

*Kde začíná verš
a kde končí skála
ve městě v půlnoci
pekli suchý chléb
a hádali se nad moukou
a hádali se pod světlem
v ulici nočních mlýnů
Kdo mi to umírá
když knížku dočítám
do konce nevěřím
že právě tenhle
a on umírá
v knížce i v kuchyni
která je malej byt
plyn hoří fialky zapálené
usychají
je ticho pod světlem
v ulici nočních mlýnů
kde začíná verš
kde končí skála
deska se otáčí
a bez paměti zpívá
opakuj mi že svítá
Dej mi tu zem
ať uvěřím*

NEPTEJTE SE MĚ NA MARXISTICKOU FILOSOFII!

Neptejte se mě na marxistickou filozofii!

Moje město zní v hloubce

jak rozbitá kytara -

Věty v novinách, věty na schůzích

nesouhlasí s rasovým útiskem černochů

a předseda uličního výboru

odmítá bydlet v jedné vile

s cikánskou rodinou.

V Mladém světě se smějou módním návrhům od Diora

a mé spolužačky se ušklíby,

když jsem si vzala šoféra z lásky.

Řekněte, proč pořád

hadrové babičky dojíždají zbytky v automatech,

proč ještě jsou někde přitlučené cedule:

Je nebezpečné dotýkat se strun

i na zem spadlých.

Okno do světa v Canbeře.

V sobotu 18. října se české velvyslanectví v Canbeře zapojilo do oblíbené akce Windows to the World, které se letos zúčastnilo 20 ambasad. Během dne nás navštívilo přibližně 350 lidí, kteří si mohli prohlédnout areál ambasády, seznámit se

s prací diplomatů a poznat českou kulturu zblízka.

Součástí programu byla výstava „Má vlast cestami proměn – Příběhy domova“ prezentace elektromobilů Škoda ENYAQ ve spolupráci s Lennox Škoda ACT a ochutnávka českých dobrot – tradičního pečiva, Plzeňského Prazdroje, Becherovky a Kofoly

Těší nás velký zájem veřejnosti i pozitivní ohlasy. Děkujeme všem, kdo přišli, a také partnerům, kteří nám pomohli celou akci uskutečnit

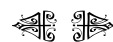
Fotografie jsou na

https://mzv.gov.cz/canberra/cz/info_zpravy_udalost_i/windows_to_the_world_na_velvyslanectvi_v.html

Zajímavosti. Víte,že....

Plzeňské pivo - první ležák na světě sehrála hlavní roli důležitá plzeňská voda. Má nízký obsah minerálních solí, a je proto měkká. Právě díky ní dodnes v pivu vyniká jemná chuť sladu i chmelu.

Itálie od 12. listopadu výrazně zpřísní přístup na pornografické a erotické portály. Uživatelé, kteří se budou chtít na stránky připojit, budou muset prokázat, že jsou plnoletí skrze nezávislého kontrolora. Italský telekomunikační úřad v pátek zveřejnil seznam 48 portálů, kterých se přísnější úprava týká. Čtyři z nich vlastní společnosti se sídlem v České republice.

Recept No.686

Sekyrková Poblívka

100 g sušených hub
150 g ječných krup
2 lžíce sádla
1,5-2 l vody (nebo zeleninového vývaru)
1 cibule
1 hrst krupice
1/2 lžičky kmínu
sůl (dle chuti)
1 špetka mletého pepře
majoránka (dle chuti)

2-4 stroužky česneku

Jak na to:

Kroupy namočíme den předem do vody. Poté je slijeme a propláchneme. Sušené houby dáme na hodinku nabobtnat do vlažné vody. Cibuli oloupeme a nakrájíme nadrobno. Česnek oloupeme a utřeme s trochou soli. V hrnci na sádle zpěníme nakrájenou cibuli, přidáme krupici a zlehka ji zapražíme dozlatova. Přidáme houby i s nálevem,

kroupy a kmín a dolijeme vodou nebo vývarem. Vaříme asi 30-40 minut, dokud kroupy nezměknou. Na závěr dochutíme solí, pepřem a promnutou majoránkou. Dochutíme česnekem, přidáme druhou lžici sádla a ihned podáváme.

Dokončení z první strany.

v jednotlivých zemích Evropy. Když se podíváme na Evropu jako celek, tak jsme to nazvali tak, že islamizace Evropy postupuje.

Ale můžeme říci, kde, ve které evropské zemi postoupila zatím islamizace nejdále?

Petr Hampl: Jednoznačně ve Velké Británii. Ta je minimálně možná o generaci, možná o dvě generace dál než celý zbytek Evropy.

Martina: Dál, nebo hlouběji?

Petr Hampl: Hlouběji. Prostě Británie už je ve stavu, že muslimská komunita fakticky převzala řízení země. To je stav Velké Británie v roce 2025. Je to tak dva nebo tři měsíce, kdy byly vydány nové guidelines, instrukce, pro soudy, pro soudce, jak mají vynášet rozsudky. Tam to nevydává ministerstvo vnitra ani spravedlnosti, tam je na to speciální polonezávislá komise. A v těchto posledních guidelines se píše, že příslušníkům náboženských menšin – což tedy všichni rozumí, kdo to je – nemohou být ukládány stejné rozsudky jako běžné bílé populaci.

Martina: To znamená – dvojí právo.

Petr Hampl: Dvojí právo. Je tam požadavek, že v případě, kdy chce soudce muslimovi udělit stejný trest, tak musí vyplnit nějaké další dokumenty a zdůvodnit, proč se v tomto případě takto rozhodl. To znamená, ano, je to dvojí právo – výslovně se říká, že muslimové budou za stejné věci trestáni méně. A velmi zajímavé na tom je to, že to nevzbudilo žádnou velkou pozornost. Kritizovala to ministryně spravedlnosti, která je sama muslimka, a toto už jí přišlo přehnané, ale kromě toho, že pronesla kritiku, tak se vlastně nic nestalo, nebylo z toho žádné pobouření, neřešilo se to nikde v tisku. Mám pocit, že interpeloval opoziční poslanec, ale to jsou drobné věci. To znamená, že je to něco, na co už je Velká Británie zvyklá a že už všichni – minimálně po dobu jedné generace – jsou zvyklí na to a žijí s tím, že muslimové nedostávají stejné tresty jako nemuslimové.

Britská společnost si zvykla na dvojí právo a na průmyslové odvětví sexuálního otroctví

Martina: A myslíš si, že řadovým Britům nedochází, že dvojí právo vždy signalizuje rozpad občanské společnosti a zejména rozpad společnosti, jakou doposud znali?

Petr Hampl: Samozřejmě, že jim to dochází. Ale oni akceptovali, že žijí ve společnosti, kde se musí podřídit, to znamená, že když budou dělat problém, tak dopadnou špatně. Já bych tady mohl zmínit třeba případ Kevina Creahana – což je tak osm, deset let, déle to není – který na dveře mešity pověsil plátek slaniny.

Martina: Provokace. Prostě – vepřové.

Petr Hampl: Provokace, ano. A dostal za to tři měsíce natvrdo. A tři měsíce byl uvězněn ve věznici ovládané muslimským gangem, kde ho po měsíci zabili. To je v Británii normální. A nebyl z toho žádný skandál. Lidé akceptují, že nemůžou dávat plátky slaniny na mešitu, a když ano, tak mě za to zabijí. A zvykli si na to. Zvykli si na to, že islám je nekritizovatelný, zvykli si na to, že nemůžou dělat problémy. A konec konců to, o čem tady mluvíme, jsou menší věci. Pak je tady celé průmyslové odvětví grooming gangs, které už funguje několik generací. To je důležité si uvědomit – to není teď, to není věc jednoho Starmera nebo něčeho z posledních let, to funguje po dobu několika generací, toto průmyslové odvětví unášení holek z dělnických rodin a prodávání do sexuálního otroctví. A pan Starmer to jako prokurátor kryl. Je dobré si uvědomit, že když přišel do úřadu, tak už to kryli jeho předchůdci a on to převzal jako normální věc. A kdybychom šli a hledali začátek, tak to je někde v thatcherovských dobách, kdy už se tyto věci děly a už tehdy se nevyšetřovaly.

To znamená, že Británie si za 20, 30, 40 let zvykla na režim, ve kterém je normální unášet holky z dělnických rodin, ve kterém je normální, že muslimové mají vyšší práva než místní populace. Lidé se přizpůsobili. Hotovo.

Martina: Petře, já bych dokázala pochopit určité navinutí ideologií ze strany většinové společnosti. Dokázala bych pochopit určitou indoktrinaci do okamžiku, než mi sáhnou na děti. A tady se ztrácím, protože cenzura byla v Británii zrušena s Hvězdou komorou, a to už je pár století, a přesto – jak jsi už tady zmínil – úřady po celá léta tutlaly znásilňování stovek britských dívek, nezletilých dívek, pákistánskými a jinými gangy. A dokážu pochopit, že to třeba nedostatečně vadilo politické elitě, ale nedokážu pochopit, že to nevadilo rodičům.

Petr Hampl: Rodičům to občas vadilo. To zase není pravda, že by rodiče nic nedělali.

Martina: Nestačilo to.

Petr Hampl: Ale jsou z toho zoufalé a neúčelné výbuchy násilí, kdy otec, kterému unesou dceru, někde někoho přepadne nebo je z toho třeba i vražda. Dobře, jde do vězení na 30 let, takže s tím si systém dokáže poradit. Ale co je podstatné, že se dělnická třída nedokáže zorganizovat tak, jako to dokážou příslušníci elit. Jednak nemá média a možnosti, ale nemá ani schopnosti – inteligenci a komunikační schopnosti a tak dále, což znamená, že to jsou bezbranní lidé. A myslím, že v tom hraje obrovskou roli to, že Británie je v zásadě kastovní společnost v porovnání s tím, jak vypadá společnost česká, francouzská, německá – tak obrovský rozdíl mezi dělnickou třídou a vyššími vrstvami neznám nikde v Evropě. Konec konců ve Velké Británii byla povinná školní docházka zavedena někdy, tuším 1896, nebo tak nějak, tedy 150 let po nás.

Martina: Oliver Twist by mohl vyprávět.

Petr Hampl: Ano, Oliver Twist to opravdu popisuje dobře. Je to totálně dvoukolejná společnost, kde člověk patří buď mezi movité, anebo mezi pracující vrstvu, a pohrdání mezi nimi a absolutní absence solidarity – takovéto rozdíly jsme tady v českých zemích nikdy nezažili.

Martina: Takže jenom stačilo znásilňovat správné dívky, tedy z nižších vrstev?

Petr Hampl: To se tam děje. Tam nejsou unášeny dcery ředitelů gymnázií, dcery policejních ředitelů, dcery špičkových chirurgů nebo dokonce makléřů z londýnské City. Tam jsou unášeny dcery elektrikářů, továrních dělníků, šoférů. Komu na nich záleží?

Iluze o britské demokracii byly vždycky jenom iluzemi

Martina: Můžeme se v tomto smyslu slova bavit ještě o – svého času – jedné z nejvyspělejších demokracií Západu?

Petr Hampl: Já se obávám, že naše iluze o britské demokracii byly vždycky iluzemi. V porovnání s tím, jak vypadal zbytek Evropy, byly Británie jinou zemí. Myslím, že jsem tady použil termín „kastovní společnost“ a že ji nejlépe charakterizuje. Konec konců, když byly zakládány Spojené státy americké, tak byly zakládány s ideálem vytvořit něco svobodného a rovnostářského jako protipól britské kastovní společnosti, kde 5 procent vlastní všechno, a dolních 95 procent nemá žádná práva. Kde byl v té době za bezdomovectví trest smrti a kde se lidé vyháněli z vesnic jenom proto, že se to nějakému pánovi líbilo. To je pořád britská tradice, která se trochu změkčila, ale pořád je Británie jiná společnost než zbytek Evropy.

Martina: Máš představu, jak nyní informují média v Británii, nebo jak informovala o kauze Tommyho Robinsona? Protože by mě zajímalo, jestli jsme u nás Tommyho Robinsona neřešili mnohem více než sami Britové?

Petr Hampl: Řešili. Myslím, že docela sleduji britský tisk, a tam byl pohled jednoznačný, tedy že Tommy Robinson byl nebezpečný extrémista, kterého je zapotřebí se zbavit. A o této kauze se vůbec nemluvilo. Mluvilo se jenom o tom, že nějaký extrémista byl po právu odsouzen – nic jiného. Jenom pro ilustraci: Před časem jsem mluvil s člověkem, který žije v České republice, ale 30 let žil ve Velké Británii, významný, vzdělaný člověk, a zmínil jsem se mu o Tommym Robinsonovi. A on mi na to řekl: „Tommy Robinson. To je dělnická třída, to jsou hrubí lidé.“ A tím to pro ně bylo hotovo.

Britské věznice fungují jako obrovská náborová centra pro islám

Martina: Robert Jenrick, významný člen britské Konzervativní strany, na svém Twitteru, respektive na X, zveřejnil skutečnost, že vězni, kteří odmítnou přestoupit ve vězení na islám, jsou pro svou vlastní ochranu nuceně umístěni do izolace. „Izolační centra,“ cituji, „která byla vybudována za účelem zadržení extrémistů schopných radikalizace, jsou nyní útočištěm pro lidi, na které se tito extrémisté zaměřují.“ Samozřejmě věznice to popírají – takže je otázkou, kde je skutečná realita. Ale myslíš si, že v britských věznicích skutečně mnohde přebírají velení islamistické gangy?

Petr Hampl: Takhle. To, že britské věznice, nebo některé z nich, jsou plně ovládány muslimskými gangy, to je jisté a nepopírají to ani britské zdroje. Ve své dvojce „Prolomení hradeb“ mám odkazy na spoustu studií, kde se o tomto mluví, a to i včetně toho, že věznice ve Velké Británii fungují jako obrovská náborová centra nejen na radikalizaci muslimů, ale na to, že tam jde nějaký běžný zlodějíček a vrátí se po pěti letech s druhým jménem – Abú Hamás nebo něco takového – a s vousy, s tím, že takzvaně povede jiný život. Což znamená, že přestane pít alkohol, ale bude dál krást a už se tomu bude říkat džihád a bude okrádat jenom nevěřící. A těchto případů jsou tisíce, to není výjimečný případ. Takže ano, britské věznice jsou rozhodně centrem islamizace. Čímž v Británii dochází k tomu – a není to zvláštní, spíš je to normální – že je tam jednak muslimské zločinecké podsvětí, a pak tam začíná být silně islamizována vládnoucí vrstva. To je něco, o čem se tady v Čechách také málo mluví. Ale je o tom třeba výborná kniha od Douglase Murrayho „Islamofilie“ a tato útlá knížka jenom vyjmenovává, kolik významných manažerů, filmových hvězd a členů královské rodiny přestoupilo na islám. A je ohromující, jak se britská vládnoucí vrstva islamizuje. Čemuž já rozumím. Tam vzniká stav, kdy se klasická britská vládnoucí, bohatá vrstva, včetně ředitelů škol, policejních ředitelů a významných chirurgů, postupně islamizuje a splyne s horní částí muslimské komunity jako nová vládnoucí vrstva. A na druhé straně budou nevěřící, kteří budou ždímani a kterým budou odebírány dcery.

Martina: Už jsme si řekli, že podle nových instrukcí, guidelines směřuje Británie ke dvojímu právu. Myslíš si, že to dojde tak daleko, že se islám stane státním náboženstvím nebo jedním z výrazných státních náboženství, třeba i vládnoucím?

Petr Hampl: Já myslím, že to směřuje k tomu, že se stane oficiálním státním náboženstvím. A zase mám za to, že to bude tak, že rozhodnutí nebo vyhlášení: „Islám je naším oficiálním státním britským náboženstvím“ bude učiněno ve chvíli, kdy to nikoho nepřekvapí. Všichni to budou pokládat za normální, protože to tak bude.

Martina: Má Británie ještě šanci se z tohoto trendu vymanit nebo ho zbrzdít, protože si třeba nakonec elita uvědomí, že by si moc ráda zachovala své kastovnictví z Kroniky Pickwickova klubu?

Petr Hampl: Myslím, že bychom asi neměli říkat, že něco není možné. Ve společnosti je všechno možné, nikdy nevidíme do budoucnosti. Ale řekl bych, že šance je velmi malá. Velice malá. Jenom pro dokreslení: Když mluvíme o muslimské komunitě, tak máme před očima třeba pákistánské gangy, ale je dobré si uvědomovat, že pokud jsem britský policejní ředitel, tak mým partnerem není nějaký zločinec z pákistánského gangu, ale bohatý podnikatel, který nosí vzorný oblek a má hezky střížené vousy – dobře, je egyptského nebo pákistánského původu – ale mluví dobrou angličtinou, vystudoval Oxford, ale drží si svou víru. A tito lidé v islamizaci nakonec hrají klíčovou roli, protože jsou partnery britské vyšší třídy, a tam pak dochází ke smíšeným sňatkům. A bývá to tak, že když si muslim vezme nemuslimku, tak její děti už jsou muslimské, to je jasné. A když je opačná situace, to znamená, že je to muslimka a nemuslim, tak se to zpravidla řeší tak, že bílý mládenec formálně přestoupí na islám. Řeknou mu, že po něm nic nebudou chtít, a ať jenom podepíše, že patří k islámské komunitě. On to udělá a když má štěstí, tak si dál žije po svém. Když má smůlu, tak za ním za deset let přijdou vousatí strýci a řeknou mu: „Bratře, doslechli jsme se, že žiješ nemravně.“ Nebo: „Tvoje manželka žije nemravně. Koukej s tím něco dělat.“ Ale to se mu stát nemusí a s trochou štěstí tím může procházet. Takže horní vrstvy se takto přirozeně islamizují. Já myslím, že už by bylo velice, velice těžké to zastavit.

Švédsko a Španělsko se islamizaci nebrání

Martina: Žába v hrnci. Pomalu ji zahříváme a – nevšimne si. Už jsme si říkali, že postup islamizace Evropy není jednotný, není stejný a v některých zemích je výrazně odlišný. Ve kterých dalších evropských zemích je islamizace na spadnutí? Není to sice tak jako v Británii – protože tu jsi jednoznačně dal na první místo – ale mají tendenci jí dotáhnout.

Petr Hampl: Když se takto podívám na Evropu, tak z významných příkladů je to určitě Švédsko, kde to také hodně postupuje, a zcela určitě Španělsko, o kterém se u nás málo mluví, ale to neznám, že by se tam ty věci neděly. Já bych obecně řekl, že to není jenom otázka velikosti muslimské komunity, ale otázka chování bílé většiny nebo nemuslimské většiny v dané zemi. Jestli je v té které zemi extrémně submisivní, jako ve Velké Británii. Ale tam to možná není submisivita, ale i to, že britská elita našla s muslimskou elitou společnou řeč, což se zdá, že se v Německu neděje, tedy že by německá elita našla společnou řeč s tamní tureckou elitou. Tak to prostě není. A ani nemám pocit, že se to děje ve Francii, a ani vlastně v žádné jiné evropské zemi k tomuto katastrofálnímu vývoji nedošlo. Já si pamatuji, když jsem psal první verzi „Prolomení hradeb“, že mi Martin Konvička tehdy říkal o možnosti, že by se s muslimskou komunitou mohli spojit britští „rowdies“, a mluvili jsme o tom, jaká by to byla katastrofální varianta. Jenže nedošlo k tomu, že by se s nimi spojili rowdies, ale došlo k tomu, že se s nimi spojili lordi – stalo se to na opačné straně společenské struktury. Takže v tomto smyslu si myslím, že to nikde není tak jako ve Velké Británii a všude mají společnosti – snad kromě Španělska – tendenci klást odpor.

Martina: To jsi mě zarazil, protože se přiznám, že to, že řekneš Švédsko, bych tak nějak očekávala vzhledem k tomu, co se můžeme o situaci ve Švédsku dočíst. Ale že by španělští conquistadoři měli ztrátu pudu křesťanské sebezáchovy – to mě překvapuje.

Petr Hampl: To si myslím, že je jednoznačně. Když se podíváme, kolik přibývá mešit, jak tam roste komunita, tak pokud vím, tak dokonce třeba Katalánsko je dnes region s nejvyšším počtem

muslimů v Evropě, a jak se dívám na Španělsko z dálky, tak se mi zdá, že to nevyvolává žádný odpor. A na druhé straně to není ani tak násilné, ale je to přirozené, že se tato země rychle islamizuje a nikomu to nevádí nebo nikdo nedělá žádné konflikty. To je ten můj první scénář.

Odpor proti islamizaci vzchází hlavně od ateistů, nikoli od křesťanů

Martina: Ty jsi dokonce zmínil mezi řečí, že Španělsko se tomu nebrání. Ano, Španělsko má dokonce vítr, který se jmenuje „levante“, protože vane z afrického kontinentu. Ale řekni mi, jak je možné, že se tato rigidní křesťanská země nebrání? To mi hlava nebere. Ve Švédsku je přeci jenom náboženská tradice jiná – protestantismus a podobně. Ale Španělsko? To mi vysvětlí.

Petr Hampl: Především je dobré si uvědomovat, že pokud se dnes díváme na různé vrstvy a různé země Evropy – jaký kladou nebo nekladou odpor – tak odpor proti islamizaci primárně vzchází od ateistů, nikoliv od křesťanů. Když se podíváme na statistiky, kteří lidé konvertují k islámu, tak mezi katolíky je pravděpodobnost řádově větší – nevím, jestli 5krát nebo 7krát – než mezi ateisty, že budou konvertovat k islámu.

Martina: Já už ničemu nerozumím.

Petr Hampl: Já to přičítám tomu, že mnoho tradičních věřících není spokojeno s moderním evropským světem a že nabídka islámu může být pro ně lákavá.

Martina: Je velmi tradiční. Velká rodina, opora v rodině.

Petr Hampl: Ano. Ale ono to ve skutečnosti v islámském světě tak není, ale první romantizující pohled takový je. To je jedna věc. A druhá věc kupodivu je – a o tom už je také několik studií – že evropští konzervativci konvertují k islámu, byť to zatím nejsou nějaké velké počty. A tyto příběhy vypadají pokaždé velmi podobně. To znamená, je někdo, kdo má – bych řekl – tradiční názor na rodinu a na sexualitu, nebo hodně konzervativní, a za všechny tyto věci je různě popotahován a šikanován, a jednoho dne přistoupí k islámu a začne říkat stejné věci, a najednou může do celostátní francouzské televize, najednou je hvězdou a může si dovolit cokoli, zatímco jako katolík si ještě včera nemohl dovolit skoro nic. A je to lákavé.

Martina: To znamená, že stále nemůžeme jenom říkat: „To oni. To politici. To elita“, ale podle toho, co říkáš, záleží poměrně rozhodujícím způsobem na postoji společnosti, postoji každého jednoho občana.

Petr Hampl: Ano, jednoznačně je to o tom, jestli si společnost jako celek chrání svůj způsob života, svůj životní styl. A to bych řekl, že v tuto chvíli si ho často ti divní ateisté a občas i trochu progresivisté chrání víc než hodně tradiční lidé. Když se podíváme třeba na různé protimuslimské skupiny, tak tam většinou hrají roli nějakí militantní ateisté. Nechci říkat, že militantní ateismus je ideální varianta pro Evropu a ideální volba a že to řeší společenské problémy, ale z hlediska, řekněme, ostrého postoje proti islámu jsou v tuto chvíli silnější, ostřejší než tradiční věřící.

Přijde medvídek do brlohu a povídá bráškovi medvědovi: „Dostali jsme deset sklenic medu. Rozdělil jsem je spravedlivě, tobě osm a mně osm.“

„Počkej, počkej, ale vždyť osm a osm není deset!“ odporuje bratr medvěd.

„To je jedno, já už jsem si svých osm sklenic snědl.“

ISLÁM: Současná Velká Británie

Neviditelný pes 21. října 2025

Muslimský poslanec parlamentu (Adnan Hussain) veřejně podněcuje k nenávisti a násilí. Tvrdí, že „nenávist nestačí“. Ale důležitá je metoda, kterou používá: Hussain v podstatě říká – buď budete dehumanizovat židy, nebo dehumanizujete muslimy. Vyberte si stranu a tu druhou nenávidte. Musíte být buď antisemité, nebo islamofobové. Žádný jiný postoj není dovolen.

DanLinnaeus vysvětluje: „Tohle přesně kopíruje klasickou mobilizační strategii Muslimského bratrstva – decentralizovaný aktivismus pod jednou ideologickou střechou, kde jsou jednotliví věřící povzbuzováni, aby se stali „božími vojáky“ (al-jundi al-rabbani), sloužícími vyššímu cíli.

Tuhle doktrínu popsal už zakladatel Bratrstva Hasan al-Banna – jako postupný džihád, který probíhá ve čtyřech fázích:

Tarbiyya – duchovní a morální formace, Da'wa – šíření ideologie, přesvědčování, Tanzím – organizace, disciplína, infiltrací institucí, Qital – ozbrojený džihád.

Jde o systém: formovat › přesvědčit › organizovat › bojovat.

A právě to se děje, když se Muslimskému bratrstvu podaří proniknout do politiky a institucí. Současná fáze se nazývá Tanzím – tedy okamžik, kdy jsou už dostatečně organizovaní, zakořenění ve státním systému a mohou si dovolit otevřeně podněcovat k násilí. Protože už vědí, že je bude velmi těžké odstranit. A právě tehdy začíná ideologický přesun směrem k otevřenému politicko-ozbrojenému džihádu (siyasi-musallah jihad) – který nejprve míří na „nevěřící menšiny“, a pak se stupňuje.

Přesně před tímto varují už roky země Perského zálivu – jako SAE, Bahrajn, Kuvajt a Saúdská Arábie. Vědí proč.

Londýnská metropolitní policie zadržela 29. srpna 2025 židovského právníka při protipalestinské demonstraci před izraelskou ambasádou za to, že otevřeně nosil náhrdelník s Davidovou hvězdou. Byl spoután, zadržen na téměř 10 hodin a tvrdí, že policie tvrdila, že tento symbol by mohl „urážet“ a „provokovat“ demonstranty a kolemjdoucí.

Nová směrnice EU

Seznam.cz

Evropská komise v rámci své nové strategie „Zelenější lžice 2030“ představila další přelomové opatření: od 1. ledna 2026 nesmí být v členských státech EU podávána polévka v nádobě o průměru větším než 21 cm.

Opatření má údajně omezit plýtvání potravinami, snížit uhlíkovou stopu a přispět k dosažení klimatických cílů.

„Každý centimetr navíc znamená desítky mililitrů polévky, kterou lidé často nedojí. To je nejen plýtvání potravinami, ale i vodou, energií a emisemi,“ vysvětlila komisařka pro životní prostředí Isabelle Bouillonne při představování nového nařízení.

Většina našich talířů je 22 až 24 cm.

U restaurací pak hrozí pokuta až 10 000 eur nebo dočasný zákaz podávání teplých pokrmů.

Muž: "byl jsem ti nevěrný"

Žena: "I já tobě"

Muž: "1.apríl !!!"

Žena: "9.září !"

Z dovolené.

Daniel Vávra 2025

Byli jsme teď na dovolené a s ženou jsme zcela spontánně praktikovali oba jednu takovou smutnou věc. Jakmile jsme viděli někoho v pantoflích, sandálech s fuseklema, handrech alpine pro, s terénním kočárkem, či ledvinkou, nebo naopak v rádoby luxusních tričkách typu BOSS a s trapnejma kerkama typu ostnatý drát a tribal symboly, okamžite jsme zmlkli. A téměř nikdy jsme se nespletli. Češi. Čech v cizině jde poznat na 200m. Homolkovi. Maloměšťáci v cykloresu a sandálech s řízkiem v alobalu. I ty kecy jsou pořád skoro stejný. Mámo, koukni, to sou panoramata! Sem bych všechny nahnal! Střední třída z gymplu.

Není to o tom, kolik to stojí, ale o tom CO si KAM a PROČ berete. Jakože si do restaurace vezmete hadry co jiný lidi nosej na zahradu při sekání trávy a k tomu sandále na túry a nepřijde vám divný, že všichni vokolo mají košile a polobotky. Protože je to POHODLNÝ PIČO! Nějak nemám chuť být s timhle životním stylem asociován ani se s takovými lidmi družít. Protože si s nimi prostě nemám co říct. Samozřejmě je jisté, že nikdo by se nechtěl asociovat ani se mnou, "tlustým zakrslým dementem v sukni", jak jistě mnozí "přední fanoušci" poznamenají. Naštěstí, mně si s Čechem nikdo neplete. V cizí zemi se snažím mluvit aspoň trochu místním jazykem, který mě baví se učit a anglicky, takže nikdo nepozná, že jsem z Prahy a ostudu naší zemi nemůžu dělat :)

Povšiml jsem si toho, že my Češi to tak ale máme docela často a nejsem jediný. Je dost možný, že ostatní "normální" Češi taky když slyší češtinu, začnou dělat, že tam nejsou a tak je nepoznám. Každopádně třeba na veletrzích v cizině si za roky co jsem na ně jezdil nešlo nevšimnout, že třeba Poláci drží spolu. Napříč organizacemi a firmami prostě drží pohromadě, chodí všude spolu, baví se primárně spolu. Češi nikoliv. I naši známí, emigranti za komunismu psali, že se v Kanadě českým komunitám vyhýbají, že jim ty lidi nesednou a radši se snaží zapadnout mezi Kanaďany.

Extrémně to jde poznat i na letištích. Když člověk letí i jenom do Polska, tak bezpečně pozná Čechy. Vypadají vůči cizincům jako socky, nebo na sobě mají "značky", tedy šunt s nápisama. Při letu odkudkoliv do Prahy to je do očí bijící. Zajímavý fenomén, který mě vlastně dost mrzí. Chtěl bych při setkání s našincem v cizině cítit radost a hrdost, vyptávat se odkud je, jako to dělají Američani, ale tak nějak když vidím týpka v sandálech a nátělníku z Lidlu, nějak mě to vždycky přejde.

A ne. Není to ANI TROCHU o penězích a ceně těch věcí. Je to o vkusu a chování. Já chodím celej život v teniskách a všechny džíny mám z army shopu, protože mají vzadu kapsy na zásobníky. Tak nějak se ale snažím to co mám na sobě přizpůsobovat situaci. Asi jsem špatný flastenec a měl bych někam emigrovat.

Na Ivánka vrhne kletbu zlá čarodějnice tak, že smí pronést jenom jedno slovo za rok, slova si ale může šetřit a nahromadit. Ivánek 7 let nepromluví. Pak vidí krásnou dívku, jde k ní a pronese svých 7 slov: „Jsi krásná, chtěl bych si tě vzít“.
Dívka si vyndá sluchátka z uší a ptá se: „Co?“

Britská BBC odvysílala reportáž s názvem Otrávená obilnice světa

Pozitivní svět

Britská BBC odvysílala reportáž s názvem Otrávená obilnice světa. Podle vědců z UNEP (program OSN pro životní prostředí) jsou plísňe a pesticidy jen špičkou ledovce. Ve vzorcích nalezených v potravinách z Ukrajiny se projevila toxicita i ve formě radiace a obsahovala i obrovské množství těžkých kovů.

Vědci v čele s nositelem Nobelovy ceny za chemii Richarda Hendersona podrobili zkoumání produkty z UA, a to jak rostlinné, tak živočišné. Studie je k dispozici na stránkách UNEP. Přeloženo do laické češtiny z ní vyplývá, že "existují rychlejší způsoby jak se zabít, než dlouhodobě konzumovat tyto potraviny". Někteří je označili za "plíživou smrt". Není to tak, že by snad na UA používaly jaderné zbraně, ale některé střelivo obsahuje ochuzený uran. I v pancířích některých tanků se uran používá.

Dále se píše o toxicitě. Podobný případ. Na UA je zničena téměř všechna infrastruktura včetně čističek odpadních vod, chemických továren apod. Veškeré jedy jsou ve spodních vodách a bude trvat desítky let, než je půda pročistí.

I ČR má své "experty" na potraviny z UA. Ministra Nekulu (bývalý bankovní úředník) a jadernou fyziku Drábovou. Se svou kvalifikací se nelze divit, že potraviny z UA naopak doporučují, neboť nositelé Nobelových cen za biochemii se jistě mýlí. Tohle už není chaos v ČR, tohle se snad dá považovat za cílené trávení občanů ČR. To, že UA potraviny likvidují domácí chovatele a pěstitele je věc ekonomická, s čímž by se v případě ochoty (která ale ze strany politiků ČR) není je jedna věc, ale daleko horší jsou případné zdravotní komplikace.

Není to tak, že sníte chléb z UA mouky a zemřete, ale při dlouhodobé konzumaci se látky obsažené v potravinách z UA stávají jedem. Jaké zdravotní problémy jsou na místě očekávat by Vám vysvětlili lékaři (vyšlo by to na dlouhý článek), ale laicky by mohl pomoci Resetheus . Jediná země která nezakázala dovoz potravin z UA je ČR. Proč?

Jediná země, která poslechla EU a v dovozu pokračuje, je ČR. Proč? Proč jiné státy i přes výhrůžky ze strany EU zasáhly a ČR ne? Proč?

Možná proto, že České noviny uveřejnily článek s citací Zelenského, který řekl, že "jakýkoliv zákaz, nebo omezení dovozu UA potravin do EU je nepřipustný". Prostě to dle Zelenského "musí" EU odebírat, jinak bude zle. Možná, že se do ČR dovážejí toxické potraviny z UA, protože ČR již není ČR, ale je to Ukrajina 2, takže se vlastně dováží jen v rámci krajů, nikoliv států.

Jasně je jedno: Dávám si veliký pozor na to, odkud je daná potravina dovezena, co je za zemi původu. Pokud UA, v žádném případě neberu.

Ale z jaké mouky a z jakých surovin jsou dělané potraviny, to už se nedozvíme. A náš stát? Sebranka najatých amorálních vládních politiků s kolaborantem "PÁVKEM" lživě hlásá : "Nic se neděje," vše je v pořádku a každý, kdo tvrdí, že není, je dezinformátor.

Takže pan Henderson je dle slov vlády ČR nejen nositelem Nobelovy ceny, ale i proruský trol, dezolát a lže!

Koukám, jaký máš pěkný kérky na noze . To jsou křečové žíly ty vole!!

Nová vláda chystá změny u důchodů i dávek.

Pael Čech RP 31.10.2025

Důchodová reforma schválená vládou Petra Fialy (ODS) z velké části skončí. **Věkový strop pro odchod do penze se opět vrátí na 65 let.** Budoucí vláda chce ale důchodce motivovat k tomu, aby pracovali dál tím, že jim zvedne penzi. Vyšší budou i pravidelné valorizace důchodů. Ve svém programovém prohlášení to uvedla vznikající koalice hnutí ANO, SPD a Motoristů sobě.

„Zastropujeme věk odchodu do důchodu na 65 letech a obnovíme valorizační vzorec, který zohlední růst životních nákladů rodin důchodců a polovinu růstu reálných mezd,“ stojí v prohlášení.

Dosluhující vláda přitom posunula strop pro důchodový věk až na 67 let. Ten se ale měl týkat až lidí narozených v roce 1989 a později. Také snížila valorizaci penzí tak, že rostly o inflaci a třetinu růstu reálných mezd.

V oblasti penzí chce budoucí vláda umožnit předčasnou penzi bez krácení pro více lidí pracujících v náročných profesích, Nyní tuto možnost mají jen lidé zařazení do čtvrté kategorie rizik.

Pro seniory pak chce zavést vlastní životní minimum. „U seniorů je jiný spotřebitelský koš než u dalších rodin, proto ho chceme nastavit přesně pro ně,“ řekl Novinkám Aleš Juchelka (ANO), o němž se hovoří jako o budoucím ministru práce. Další podrobnosti zatím neuvedl.

Seniory chce ale budoucí vláda motivovat k tomu, aby setrvali na pracovním trhu tím, že jim za každý rok práce automaticky navýší penzi o 1,5 procenta vyměrovacího základu. „To by bylo zhruba kolem 400 korun měsíčně. Samozřejmě u některých více, u některých méně,“ řekl důchodový poradce Martin Kohoutek.

Penzijní spoření by mělo být nově možné i prostřednictvím jakéhosi státního fondu, který koalice nespecifikovala.

Neposílejte peníze v hotovosti na Noviny poštou!

Uložte **\$95** přímo do banky **ANZ**, na náš účet, **ale dejte nám vědět!**
Noviny :

BSB 012 030   Acc: 536002848

a aby se poznalo, kdo peníze ukládá, dejte tam vaše členské (na obálce před jménem) nebo telefonní číslo.

Děkujeme za Pomoc Novinám:

LB	\$57.50
Anežka Vojvodič	- \$55.00
Denisa Křen	- \$35.00
Vlad Řehořek	- \$5.00
Vaclav Seidler	- \$5.00

Tak si myslím, že nám konečně zruší daňový úřad! Dnes mi přišel dopis a tam píšou, že je to poslední upomínka...

Katolícké mše v Austrálii.

Bohoslužby: Sydney

Slovenská omša ve slovenském kostele sv. Cyrila a Metoda v Lidcombe - Každú nedeľu o 11 hod.

České mše svaté snad někdy budou.

Melbourne – Letovisko „Šumava“ Peksa park Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159

Každou třetí neděli v měsíci je česká katolická pobožnost v 11. ráno. (mimo září kdy je svatováclavská pout') - podává se občerstvení - všichni vítáni

Slovenská Svätá Omša Každú štvrtú nedeľu o 12:00 hod v A*Beckett St., Kew; Slovinský kostol.

NSW

Sokol Sydney

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, Rezervace haly: **0404 849 888** ; Rezervace baru, zahrady, restaurace, parties a herny - Marian: **0410 467 537** Hala pristupna pro sporty: Po-Ne 6:00-24:00 Restaurace/bar otevren:Pa-So 17:00 - 24:00, Ne 12:00-19:00. Vice info online: www.facebook.com/sokolsydney , www.sokolsydney.com.

CzechoSlovak Country klub v Sydney,

320 Devonshire Road, Kemps Creek 2178; E-mail committeescscc@gmail.com, www.cscountryclub-sydney.com.au, Mob. Ph. 0434 143 148 , **02 9606 8703**

Restaurace otevřena:

Pouze v neděli od 12-16 hod.

Výběr Československých (lihovin) alkoholických nápojů.

Slovenská Katolícka Komunita Sydney Inc

30 Vaughan Street, Lidcombe, tel. 9649 2153

Potrebné informácie nájdete na

slovakcommunitysydney.com alebo priamo na tel: 0401 538 574 o. Henry Adler SVD

JIŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaidě,

51 Coglein Street, Brompton, SA 5007 tel.: 08 8346 4181 Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a některé předem ohlášené neděle, které najdete na webové stránce Čs. klubu: <http://www.csclubsa.com>

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156;

Tel / Fax: (07) 3343 3489, email: ccq@csklubqld.org.au

www.csklubqld.org.au

Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin,

Informace: Mobil: 0497 344 377

polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých 18 dolarů.

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld., caa.brisbane@gmail.com

Združení Slovákov v Queenslandě,

Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE

Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii

(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)

c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051

Tel.: nemají President Michal Krejčí Tel.: 0413 2253 4180

Každou třetí neděli v měsíci v OBĚD od 12.30 hod

Nedělní obědy nám nyní vaří Ivo de Pol. Cena za tři

chody \$30.- Data: 24.11.,8.12.2024 ,— 16.2.,16.3.2025

Rezervace zapotřebí.,

Každé pondělí a úterý od 19.00 hod . Výuka češtiny. (Zuzana Vasich)

ACT

Beseda - Czechoslovak - Australian Association in

Canberra and Region, Unit 12/ 18 Shropshire Str.,

Queanbeyan NSW 2620, www.beseda.org.au.

otevreno první a třetí sobotu v měsíci od 14.30 do 17.00 (2.30pm-5pm)

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.

6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016

President: Jitka Smith 0406 026 840

Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969

Email: CzechSlovakWA@hotmail.com

Web: www.CzechSlovakWA.org

KLOKAN vychází 12x ročně

RADIO SBS AUSTRALIA

SBS Radio – Czech Program Už není

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 - 11.30 dopoledne. Vedoucí Karel Ulvr Tel: (07) 3355 0109

www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - **Brisbane Slovenske vysielanie** kazdy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia Matulova, 07 3343 3064.

Canbera rádio . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287 4347, fax: 02-6287 4348, e-mail: ahorradio@centrum.cz

slovenské vysílání .

každú nedeľu od 19.00 do 20.00

SBS2 Frekvencie v hlavných mestách

FM Adelaide 106.3fm ; Adelaide Foothills 95.1fm

Brisbane 93.3fm ; Canberra 105.5fm

Darwin 100.9fm ; Hobart 105.7fm

Melbourne 93.1fm ; Perth 96.9fm

Sydney 97.7fm

Poznámka vydavatele

Toto číslo jest posláno do tiskárny 3 listopadu Léta Páně 2025

CzechoSlovak Country Klub

S radostí oznamujeme naše nové partnerství s Jagerstube jako naším oficiálním poskytovatelem cateringových služeb! Seznamte se s Oscarem, Kellie a jejich úžasným týmem a vychutnejte si lákavé nové menu, které jsme společně připravili právě pro vás.

🕒 Otevírací doba:

- Pátek: 17:00–20:00
- Sobota: 12:00–22:00 (živá hudba)
- Neděle: 12:00–15:00

Diskotéka v Sokole Sydney

V sobotu

15. listopadu od 19:00 do 0:00

Vstup Zdarma

Přiveďte své přátele, oblečte si své nejlepší oblečení z 90. let, pokud chcete, a pojdme si užít nezapomenutelný večer.

DJ Nataly So

V rádiu:

„ČR se podle nejnovějších informací umístilo na druhém místě v pití alkoholu.“

Žena se podívá na muže a muž praví:

„Co čumíš? Dělam, co můžu.“

O Masarykově vzkazu do 21. století jsem před týdnem měl úvodník. V Lidovkách jsem si ale na to téma stříhnul maličkou povídku:

Pravda o dopisu T.G.M.

Ondřej Neff

Prezident České republiky Petr Pavel pevnou rukou otevřel obálku s poselstvím Tomáše Garrigue Masaryka. Vyňal z ní listinu, rozevřel ji a četl. Přítomní pozorovali, jak mu oči kloužou po řádcích. Čím níže klesaly, tím více se mu trásla ruka a barva se vytrácela z obličeje.

„Máte někdo cigaretu?“ zeptal se. Ruka s listinou mu klesla. Kdosi mu posloužil. Vsunul cigaretu do šedých rtů. „Ještě oheň,“ ozval se. Škrtnutí a plamen se odrazil v jeho ne zcela přičetných očích. Rychle zvedl ruku, přiložil papír k plameni zapalovače a v několika vteřinách dopis vzplanul. Prezident osvědčil postřeh a sílu. Údery loktem a kopanci úspěšně odrážel pokusy dopis zachránit. Zčernalé pozůstatky hodil na zem a rozšlapal.

Skandál z toho byl neslýchaný. Nemá smysl se rozepisovat o podrobnostech. Každý si uchová vzpomínku, kde byl a co dělal v Den, Kdy Pavel Spálil Masarykův Dopis.

Domů se zcela vyčerpaný prezident dostal až pozdě večer.

Paní Eva ho čekala, bledá, s očima zarudlýma pláčem.

„Co to... Proč...“ vzlykla.

„Po mně budeš jediná, kdo bude znát obsah Masarykova dopisu,“ řekl a objal ji.

Vyslechla ho.

„Jsem šťastný na věčnosti,“ odříkával Petr Pavel své manželce Masarykův vzkaz. „Jsem šťastný a můj odkaz je naplněn, pokud tento dopis po sto letech čte řádně zvolený prezident republiky.“

Paní Eva přikývla, ale pak zavrtěla hlavou.

„Proč ale...“

„Jsem dvojnásob šťastný, pokud tento prezident má vojenskou minulost se zkušeností se zahraniční akcí ve prospěch světových demokratických sil.“

Žena vydechla. Prezident pokračoval:

„Mé štěstí by bylo zcela naplněno ještě zdánlivou maličkostí, stálo v Masarykově dopisu. Dá se čekat, že v roce 2025 už nebude jízda na koni běžná disciplína. Kdyby ale v tomto roce prezident s vojenskou minulostí jezdil mezi lidí na motocyklu, mohl bych si na věčnosti opakovat: mé dílo bylo završeno.“

V místnosti zavládlo ticho.

„Chápeš,“ ozval se prezident po chvíli, „že chci v paměti lidí zůstat jako pomatenec zhroucený pod tíhou úřadu, než jako podvodník, který zfalšoval dopis Tomáše Garrigue Masaryka?“

Následujícího dne prezident Petr Pavel předal ústavou stanovenému činiteli abdikační dopis a připojil k němu obálku nadepsanou OTEVŘÍT V ROCE 2125.

Hned poté manželé Pavlovi, obtíženi nezbytnými zavazadly, odjeli na motocyklu, aniž komu sdělili cíl cesty

Priorita. Leningrad 19. srpen 1991

Eugenie Trützschler von Falkenstein

V Německu jsme slyšeli dvě varování:

„Pozor, není tam nic k jídlu!“

„Pozor, hemží se to tam zloději a podvodníky!“

Nejjednodušší by bylo, nejezdit tam. Byli jsme ale zvědaví a chtěli jsme zjistit z první ruky, do jaké míry byla varování oprávněná. Skutečně byla.

Hned první večere v hotelu Leningrad chutnala na nic. Abychom rozptýlili chuťové buňky, číšník nám nabídl kaviár. Držel ho v sevřené pěsti, přes kterou ležel bílý ubrousek. Ve správný okamžik se plechovka stala viditelnou: „Pouze deset marek.“

Rychle jste se na kaviár podívali a rychle přemýšleli: takové množství by v Německu stálo sedmdesát marek, a jak by bylo hezké jíst kaviár, když už jste v ruském nóbl hotelu. Takže jsme přestali žvýkat - zub se dotkl šlachy - a natáhli ruku. Dohoda byla perfektní. Číšník spěchal do kuchyně, aby přinesl novou plechovku kaviáru pro další stůl. Šťastněji jsme žvýkali kousek sekané. Koneckonců, v kapse jsme měli něco kulinářského, když už ne na talíři.

Druhé varování bylo mnohem důležitější než první. Věnovat mu

pozornost se ukázalo obtížnější, než získávat kulinářské pochoutky.

Již během prvních dvou hodin v Leningradu byly několika členům naší skupiny peníze vytaženy trikem přímo z kapes. Například mladý muž požádal staršího pána, aby mu vyměnil nespočetné množství dvoumarek. V okamžiku, kdy turista otevřel peněženku, následovala rvačka, zatímco jiný mladík zjevně náhodou zatlačil na staršího muže. Peněženka spadla na zem. Někdo ji zvedl a pak byla provedena výměna. Až mnohem později si turista všiml, že mu chybí 100 DM. Bavili jsme o tom ve skupině a přemýšleli, jak jim budeme moci zabránit.

Proč ale nikdo doma nevydal třetí varování? „Pozor bude tam tam převrat!“

Nikdo nás před tím nechtěl zachránit? Nebo by to mělo znamenat, že to nikdo netušil?

V pondělí 19. srpna 1991 jsem jako každé ráno doma zapnula rádio. Trvalo mi několik okamžiků, než jsem si zvykla na ruštinu mužského hlasu. Zmínila jméno ministra vnitra, poté ministra obrany. „Ráno něco takového, ne, děkuji,“ řekla jsem svému manželovi a otočila

knoflíkem označeným čísly od jedné do čtyř v rádiu, které bylo připevněno ke zdi a pocházelo z doby socialismu.

„Žádný zvuk, takže televize.“ Než se objevil obrázek, uslyšela jsem stejný mužský hlas jako ten v rádiu. Když se stal muž za stolem viditelným, změnila jsem kanál, na další a další, kromě jediného, žádný z nich nevysílal. „Nejsi v Americe, jsi v Leningradu,“ řekla jsem si.

O půl hodiny později, když někdo řekl, že Gorbačov pro nemoc rezignoval, myslela jsem si, že mi unikla jedna z nejdůležitějších zpráv mého života. Ale rádio bylo ke mně laskavé, opakovalo zmeškanou zprávu po celý den: Obyvatelstvo bylo vyzýváno, aby zachovalo klid, protože Rada, která byla včera v noci vytvořená, zemí zachrání Poté byla oznámena jména nových ministrů.

Navzdory zákazu tisku noví vládcí trvali na pořádání tiskové konference. Mít po boku tisk je důležité, to zde vědí nejspozději od perestrojky. Ale Genaiev Jarasimov nebyl ani západním hrdinou Ronaldem Reaganem, ani neměl Bushovo kouzlo a s Gorbačovem, jemuž v první řadě vděčil za svůj politický vzestup, měl toho společného až příliš mnoho, než by se to mohlo vypadat přesvědčivě. Když četl „Krizový program“, natahoval se po kapesníku a utíral si slzy. Nemuseli jste být

specialistou ani psychologem, abyste cítili jeho vnitřní vzrušení. Každý, kdo ho viděl, se ptal sám sebe: „Kdo stojí za tímto mužem, který byl dříve Gorbačovovým zástupcem?“

Slzy Genaidina Genaive na přítomné novináře nijak nezapůsobily. Všichni, ruští i západní žurnalisté se ptalivěcně a precizně, jako by Bush seděl naproti nim. Tento nový druh žurnalistiky byl pro Genaieva Jarasimova příliš náročný, stále častěji ponechával odpovědi na otázky ostatním členům na pódiu. Oni však většinou nechtěli nebo nemohli odpovídat. Novináři se však nevzdali a stále se ptali, kde je Gorbačov. Když jim bylo řečeno, že je pro přepravování pod lékařským dohledem, chtěli znát jeho diagnózu.

Tato otázka nebyla s ohledem na lékařské tajemství zodpovězena. Z několika jasných odpovědí bylo jasné, že noví vládcí chtěli vrátit čas zpět nejméně o 40 nebo 50 let, do starých dobrých stalinských časů, kdy ještě existoval pořádek a právo a každý občan byl spokojený, když se mohl svobodně pohybovat ve svém okrese a nezajímal se o nic jiného než o zprávy z novin Pravda, protože také žádné další neexistovaly. Prohlášení nových vládců, že v tomto „elementárním řádu“ jsou zaručena maximální práva občanů a že to tak bude dál, znělo jako výsměch. Neméně výzva na konci tiskové konference: „Každý, komu je domov drahý, každý, kdo chce pomoci uzavřít toto smutné období historie, je vyzván k aktivní účasti.“

Večer seděli všichni členové naší turistické skupiny společně v jedné z místností nóbl hotelu a radili se. Ale existovalo příliš mnoho otázek, třeba jestli můžeme pokračovat lůžkovým vozem do baltských států, ale nikdo z přítomných neměl odpověď. Bylo rozhodnuto, v příštích dnech zůstat a pozorovat politickou situaci ve městě a v zemi, která je pro nás v současné době neprůhledná.

Ukázalo se, že to prakticky nebylo úplně snadné. Byli bychom pravděpodobně zklamáni, kdyby to bylo jiné, už doma jsme byli varováni. V hotelu nebyly žádné nealkoholické nápoje. Číšník přinesl pět lahví vína, tři lahve vodky a kaviár. Platba probíhala v tvrdé měně. Kdo ví, jak nízko bude rubl stát zítra. Vše bylo spravedlivě rozděleno mezi 25 účastníků, což, způsobilo, že nejen jazyk, který mezitím vyschl, ale také hlava ztěžkla. Většina z nás v noci upadla do hlubokého spánku.

Dalo by se předpokládat, že uprostřed dění v napjatých hodinách se všichni lidé nebudou zabývat ničím jiným než myšlenkami o budoucnosti této velké země a demokracie.

Chyba, někdo měl jiné priority.

V časných ranních hodinách vstoupil jeden muž do hotelového pokoje, rozhlédl se, zamkl otevřený kufr a vzal si ho s sebou.

I když jsem si byla v úterý ráno téměř jistá, že se v rádiu nebo v televizi nic jiného než včerejší propagandistický projev nevysílá, zapnula jsem po sobě oba přijímače. Ale žádný projev z včerejší tiskové konference se nevysílal. Jediná stanice, která se v tuto chvíli na mém krátkovlnném radiu dala přijímat, bylo BBC. Informovalo o reakcích západních politiků na situaci v celém SSSR i o odmítnutí dělníků tisknout noviny Izvestia a především o demonstracích v Moskvě.

Nic z toho nebylo vidět, když jsme kolem deváté ráno vyšli na Něvském prospektu z metra, a přesto jsem měla pocit, že je město jiné než včera, třebaže jsem je neznala. Bylo všude ticho, pak jsem objevila malé letáky na stěnách a reklamních sloupech, které byly v davu sotva viditelné. Všichni k nim šli, krátce si přečetli Jelcinovo svolání a poté uvolnili místo pro dalšího čtenáře. Žádné diskuse, ani komentář.

Pokračovali jsme na Něvském prospektu ve směru na „Náměstí umění“, kde byly lavičky kolem Puškinova pomníku plně obsazeny dělníky. Zatímco

si povídali, z jednoho z rohových domů na náměstí vycházelo stále více mužů. Kolem půl desáté ráno postupně vstávali, shromažďovali se do malých skupin a když se zvětšily, začaly se pohybovat směrem k Něvskému Prospektu. Na Něvském Prospektu bylo stále velmi ticho, že nebyl provoz, bylo ticho až děsivé.

Slyšel by někdo ve slabém dešti kroky tisíců? Nikdo, kdo sem šel, nevyužil jedinečnou příležitost a rychle šel nakupovat do jinak přeplněných obchodů, jako by věděl, že za pár hodin, nejspozději zítra ráno, na jakékoli zboží, bude muset čekat hodiny. Nyní se o to nikdo nestaral. Zdálo se, že celé město je na cestě k Zimnímu paláci.

Když jsme o čtvrt hodinu později vstoupili na náměstí před Zimním palácem, už tam bylo tolik lidí, že jsme se museli zastavit v nejvzdálenějším podloubí. Zjistili jsme pak, že zde bylo více než sto tisíc demonstrantů. Ticho, které nás tady doprovázelo, vydrželo alespoň prvních pár minut. Všichni poslouchali jemný ženský hlas, který mluvil k tisícům v dálce. „Je to ruský zástupce,“ řekl mi můj soused, když jsem se ho zeptala. Mladý muž kolem 25 let, s plnovousem a delšími blondatými vlasy, držel plakát s carským erbem: „Na zadní straně jsou nejdůležitější data roku 1917 ... pět rublů.“

Zatímco otáčí plakát, chci vědět: „Co bude dál?“

„Budeme demonstrovat, dokud nebude Rusko svobodné ... dokud nebude Leningrad opět Petrohradem ... a odkud jsi?“

"Z Německa"

„Pomohlo by nám, kdyby vaše vláda s námi projevila solidaritu.“

V tu chvíli jsem si nebyla tak jistá, jestli to zapůsobí na nové vládce v Moskvě, a tak jsem jen souhlasně přikývla a koupila plakát.

*

Když tisíce kráčely k Zimnímu paláci, okradený se postupně probudil. Vzpomněl si na minulou noc; „Kdybych byl jen zůstal u vína.“ Oči si pomalu zvykly na denní světlo, všimly si místa, kde by měl být kufr. Nohy vyskočily z postele a začaly mechanicky pobíhat malou místností. „Pryč“, řekl si pro sebe muž a rozhodl se zavolat turistickému průvodci.

Paní, rozhořčená, že byla přerušena při snídani s kaviárem, přišla neochotně.

Když viděla muže ležet v posteli, rychle je znovu zavřela. Muž byl příliš starý, nebyl její typ, a tak se chtěla vrátit ke svému kaviáru.

„Stůjte, můj kufr je pryč!“

Už na chodbě uslyšela hlas, protože si nebyla jistá, jestli to není jen trik, a na chvíli se zastavila. „Možná mluví pravdu.“ Vrátila se.

Řekl jí všechno, nebylo toho moc, téměř nic.

Zpět u skupiny a kaviáru řekla: „Krádež“

Vzniklo obecné zděšení.

Byl vyrozuměn domácí detektiv. Přišel o hodinu později, hotel je velký, chodníky jsou dlouhé, výtah je pomalý. Naštěstí po kaviáru a krymském šampaňském už nebylo ani památky. Zatímco se zaznamenávaly zápisy, detektiva odvedli do dvanáctého patra hotelu.

Kdo ví, co jiného by se zmeškalo.

Prakticky nic.

V úterý v poledne

Před Zimním palácem se beze slov tísnilo se přes sto tisíc lidí. Někde vpředu volá do mikrofonu ženský hlas: „Nevzdáváme to.“

„Nevzdáváme se,“ zdůrazňuje průvodce a všech čtyřiaadvacet účastníků sjezdu souhlasně kývá hlavou.

Režisér Otakar Vávra:

V práci si šel tvrdě za svým a likvidoval konkurenci, úspěchy slavil u hereček i na milostném poli

Kamil Šivák 2025

Režisér Otakar Vávra byl velmi pragmatický člověk, který se jako chameleon dokázal přizpůsobit každému režimu. A to dokonce tak, že z něho profitoval. To byla jeho jedna stránka - profesionální. A co ta soukromá? Tam se soustředil na ženy... spousty žen.

Otakar Vávra (28. února 1911 – 15. září 2011) byl významný český režisér, scenárista a pedagog. Mezi jeho mistrovská díla se řadí husitská trilogie Jan Hus, Jan Žižka a Proti všem. A nesmíme zapomenout na Romanci pro křídlovku a Kladivo na čarodějnice. Získal titul národní umělec, Medaili Za zásluhy i Českého lva.

Otakar Vávra šel za svým cílem

V biografiích Otakara Vávry bychom si mohli přechíst, že to byl „architekt, který si své plány rýsoval do nejmenších detailů, a jako stavitel je stejně pečlivě realizoval“. Začínal jako scenárista, ze kterého se vyprofiloval na režiséra, čímž dosáhl značné moci, **kterou bohužel někdy používal proti svým kolegům**. Jednoduše si šel za svým cílem v duchu pořekadla: Když se kácí les, létají třísky...

Už svým režijním debutem, filmem Filosofská historie podle knihy Aloise Jiráska, dokázal, že se s ním bude muset počítat. **Jako jedinému se mu podařilo ukočírovat a hlavně sehnat tisíce komparzistů**. Netrpěl ani finanční nouzí, jeho velkofilm měl díky své tematice velmi uspokojujivé financování. Ostatně přáno mu bylo vždy, ať už po produkční či kritické stránce. Zatímco **jiní režiséři, nevhodní pro tehdejší režim, byli na dně, Vávra dostával jednu zakázku za druhou**. Začínal na klasických literárních dílech, po válce točil pouze díla, která aktuální režim v zemi schvaloval, ba rovnou adoroval.

Vávra nesnesl konkurenci, s morálkou si starost nedělal

Alfréd Radok, Vávrův soupeř, byl jediný, kdo po převratu odolával politickému tlaku. A navíc mohl točit velmi sugestivní díla, jako například o osudu Židů v terezínském ghettu. **V zahraničí slavil Radokův film Daleká cesta úspěch**, doma mu nikdo nevěnoval přílišnou pozornost. A právě **mezinárodní uznání dráždilo Vávru**, který se poté rozhodl, že další Radokův počin, Divotvorný klobouk, označí za plný formalismu a dalších imperialistických úchylek.

Po několika předvoláních dostává Radok z Barrandova výpověď, tím **Vávra opět upevnil svou pozici**. „*Mohutné a radostné jsou perspektivy našeho socialistického umění. Naše komunistická strana je jednotná a pevná, v čele s naším milovaným prezidentem soudruhem Gottwaldem a v nerozborném přátelství s velkým Sovětským svazem vede nás vpřed k socialismu*“, uvedl v referátu o filmové produkci z roku 1952. Když se ho pak po sametové revoluci ptali novináři na jeho aktivní podporu režimu, odpovídal: „*Co je to morálka? Nechat se upálit jako Jan Hus? Jít do vězení za své přesvědčení? To klidné svědomí jsem měl vždycky. Hlavně když jsem filmoval*.“

Otakar Vávra jako svůdník

O svém milostném životě se Vávra **rozepsal ve svých pamětech**. Milenek měl spoustu, třeba Adinu Mandlovou, se kterou se domluvil, že když už se znají léta, mohou se i poznat v posteli. **Ženil**

se celkem dvakrát, s první ženou měl syna Jiřího. Podruhé stanul před oltářem v šestaosmdesáti letech **s o čtyřicet let mladší režisérkou Jitkou Němcovou**. Zemřel na komplikace spojené s operací krčku. Dožil se úctyhodných 100 let.

Hedy Lamarr

Jonáš Jenšovský

Tato hvězda stříbrného plátna byla ve 40. letech minulého století skloňovaná coby „nejkrásnější žena světa“. Nebylo to bezdůvodně, protože se skutečně jednalo o nádhernou ženu. **S technikou nebo dokonce vynálezy by si Hedy Lamarr (†85) na první dobrou nespojil asi nikdo. Jenže právě technika byla jejím dalším zájmem, ve kterém nadmíru excelovala**.

Vynikající start

Narodila se 9. listopadu 1914 ve Vídni jako Hedwig Eva Maria Kiesler a pocházela z velmi dobře situované židovské rodiny. Získala proto dobré vzdělání, navštěvovala nejrůznější kroužky, ovládala hned několik jazyků. Po maturitě následoval Berlín a studium herectví.

Extáze a žárlivost

Hedy Lamarr začala několika krátkými snímky, po kterých byla oslovena československým režisérem Gustavem Machatým. Ten jí nabídl hlavní part ve filmu Extáze, který se pro její kariéru stal totálním zlomem. Herečka se záhy provdala, ale nebyla to šťastná partie. Prvním manželem z mnoha svazků byl o třináct let starší továrník a magnát Friedrich Mandl.

Jak uvádí National Geographic, trpěl chorobnou žárlivostí, svou choť nechával systematicky hlídat a prakticky neuplynul den, kdy neztropil nějakou scénu. Když se snažil skoupit všechny kopie jejího filmu z celého světa, bylo jasné, že se Hedy potřebuje z tohoto zajetí dostat. Nakonec unikla stylem zcela filmovým – v převleku za služku a s pytlek šperků.

Předloha Sněhurky

Takto vycestovala do Francie, poté se nechala na dálku rozvést. I když byla hvězdou první velikosti, skutečným úspěchem byl jen film Samson a Dalila z roku 1949. Stala se však předlohou kočičí ženy a geniální tvůrce Walt Disney podle ní vytvořil svou animovanou Sněhurku.

Lady Bluetooth

Vedle krásné tváře šlo také o vysoce inteligentní ženu se silným zájmem o techniku. Postupně se vzdala herecké kariéry, už během které ale řešila mnoho technických problémů. I když tedy pózovala fotografům a obsazovala stříbrné plátno, její mysl zaměstnávala technologie.

„*Vymýšlet nové věci pro mě bylo přirozené. Nemusela jsem na to nijak tlačit – nápady ke mně přicházely samy*“, řekla Lamarr v dokumentu Bombshell se svým lehkým rakouským přízvukem.

Za druhé světové války byla zaneprázdněna vymýšlením věci, která by její adoptivní vlasti USA pomohla udržet na uzdě nacistické Německo. Pointou byl geniálně jednoduchý způsob, který měl válečným lodím Osy bránit v rušení tajné spojenecké komunikace. A šlo o tak dobrý koncept, že jeho prvky používáme dodnes. Šlo totiž o pilíře telekomunikace Wi-Fi a GPS.

Vylučovací princip

Její intelligence zůstala v pozadí hlavně kvůli genderovému stereotypu doby, že intelligence a krása se prostě nemůže setkat najednou u jednoho člověka. Nota bene u ženy. Po celý život se ovšem držela ve společnosti průmyslu a technologií. Sledováním svého exmanžela Mandla měla interní znalosti zbraní a výzbroje – byl totiž zbrojař.

USA se v té doby ještě do války nezapojily, ale poskytovaly spojencům na moři zásoby, a jejich vojenská i obchodní plavidla trpěla pod německými torpédy. Hedy tak využila svoji předchozí neúmyslnou špionáž. Během prvního manželství slyšela mnoho diskusí Mandla a jeho kolegů o technologických tématech. Ti samozřejmě netušili, že ona moc dobře ví, o čem je řeč.

Základ pro Wi-Fi

Spolu se skladatelem Georgem Antheilem pak vyvinula koncept frekvenční skokové spektrální analýzy. Inspirovala ji jeho skladba Mechanický balet, kde hrají v různých časech různé nástroje, což vytváří komplexní strukturu. Lammar pak přišla s myšlenkou, že by torpédo v radiové komunikaci periodicky měnilo frekvenci signálu, která by byla hůře rušitelná.

Tehdejší armáda ale věc moc nepochopila, myšlenku zavrhl a použila až při Karibské krizi roku 1962. Až pozdější vývoj ukázal, jak obrovský dopad na technologie Hedy reálně měla. Jak uvedla historička Lisa A. Marovich pro Business and Economic History v roce 1998: „*Koncept selhal především proto, že vynález daleko přesahoval technické možnosti té doby*.“

Důchodce

Don Alvaro Castaño

"Moje vlastní děti mě nechaly v domově důchodců... a odešly se všim. Tak jsem se rozhodl začít znovu. Ale tentokrát bez nich. Přišli v neděli, sladký úsměv a slova dobře zabalená v prázdných krabicích. Řekli mi, že si zasloužím odpočinek. Nechali mě před domovem důchodců... a už se nikdy nevrátili. Všechno už bylo zařízené: vybrali můj účet, prodali auto a nechali mě tam... jako když opustíte starou židli.

Nejvíc nebolela zrada. Bylo to ticho. Měsíce bez telefonátu, žádné přání k narozeninám, žádné jednoduché "jak se máš dnes ráno?".

Byla tam jen samota... a společnost těch, kteří, jako já, nosili nálepku zapomnění. Ale v tomto opuštění jsem objevil něco nečekaného: hodnotu. Jeden uměl vyřezávat dřevo, jiný byl účetní, jedna paní šila s neobvyklou elegancí a další malovala s krásou, která by chytila za srdce.

A já... já jsem měl stále hlavu na přemýšlení. Nabídl jsem jim trochu bláznivý nápad: vytvořit malou značku, vyrobenou námi, "odloženými stranou". Nejprve se smáli. Pak, s tím málem, co jsme měli, se něco zrodilo: polštáře, sešity, obrazy, tašky. Nazvali jsme to: "Moudré ruce".

Začali jsme prodávat online. Někteří vnuci nám pomohli se sociálními sítěmi. A pomalu začaly přicházet objednávky. Reportáž v televizi. Pak článek v časopise. O dva roky později jsme měli nadaci. Dnes zaměstnáváme více než 120 starších lidí v různých zařízeních. Máme obchod, výrobní dílnu a distribuujeme po celé zemi. Každý výrobek nese poselství: "Vyrobeno někým, koho svět odmítl... ale kdo měl stále tolik co nabídnout."

Nedávno se moje děti vrátily, aby mě viděly. Ztratily všechno. Požádaly mě o pomoc. Nabídl jsem jim lepší: práci. Řekl jsem jim: "Tady se nic nenabízí." Všechno se zaslouží. Jeden odešel. Druhý odešel se sklopenýma očima. Nedržím zášť. Protože to, co zanechali... jsem proměnil v bytí. Dnes nejsem jen otec. Jsem zakladatel neviditelné rodiny... ale neocenitelné. "Ne každý, kdo tě opustí, tě zradí. Někdy ti jen ukážou cestu k tomu, co jsi přišel vybudovat." –

Co je to „karma“? To je, když je tvé dítě celé po Tobě....

Kopnout do Žida je ve světě stále populární

Tomáš Guttman 2025

V polovině července prolétla celým světem zpráva, že židovští extrémisté založili požár ve starobylém kostele svatého Jiřího v arabské vesnici Tajbe . I nejvěrnější přátelé Izraele, včetně republikána Lindsey Grahama a amerického velvyslance v Izraeli Mika Huckabeeho , žádali přísné potrestání extrémních Židů. Za několik dnů se však ukázalo, že požár nebyl založen v kostele ale na trávě vedle kostela, že nešlo o kostel ale o trosky kostela zničeného před mnoha lety muslimy , a že Židé požár nezaložili ale hasili (připomíná to rádio Jerevan, zde a zde). Takže Židi kostel nevypálili (alespoň pro tentokrát), to ale ani podle nejvášnivějších milovníků Izraele neznamena, že by se v odhalování židovských extrémistů mělo polevit. Jedním z politiků, kteří zmíněnou kachnu o požáru vytvořili, je kardinál Pierbattista Pizzaballa (kandidát na papeže v nedávných volbách), který vysvětluje klesající počet křesťanů v městečku Tajbe židovským terorem . Samozřejmě si je vědom lživosti takového tvrzení, protože ví, že křesťané jsou všude na světě muslimskou společností buď zotročování nebo terorem vytlačování. Církev si proti tomu netroufá ani ceknout; v tom se ale neliší od většiny západních politiků a novinářů. Proti muslimskému násilí, ať v Africe, Sýrii, nebo v anglických městech, si málokdo tróufne protestovat, protože si pamatuje na exploze v redakcích novin (Charlie Hebdo), na případy fatwy (Rushdie), na novináře s uříznutou hlavou (Pearl), na rozkrájeného novináře (Khashoggi), a na další nesčetné bestiální tresty proti kritikům. Žida se ovšem nikdo bát nemusí.

Ředitel spolku Člověk v tísní, který založil spolu s Jaromírem Štětinou (spolupracovníkem StB s přezdívkou Plavec), sice opakovaně přiznává, že informace od Hamásu jsou lživé , ale prý jde o „informace tak strašlivé, že nám nedovolují zůstat lhostejnými“. Na webu tohoto spolku se lze dočíst toto : „Masakry v místech distribuce potravin jsou v Gaze téměř na denním pořádku. Podle OSN bylo k 13. červenci zabito nejméně 875 Palestinců, kteří se pokoušeli získat jídlo... Tisíce dalších byly zraněny... Záměrné vyhladování obyvatelstva je válečný zločin... Přesně dva měsíce od zahájení činnosti organizace Gaza Humanitarian Foundation (GHF), která je kontrolována izraelskou vládou, více než 100 organizací bije na poplach“. Web lže: každý může rekapitulovat z tisku množství nákladů s potravinami, které do Gazy dojezdy, a každý je schopen (včetně ředitele této neziskovky, vždyť téměř vystudoval vysokou školu, zde) vydělit kilogramy za den počtem obyvatel. Izrael a USA distribují potraviny prostřednictvím GHF , ale Hamás podporuje pouze pomoc organizovanou svými podporovateli, a proto on (a ne Izrael) střílí civilisty beroucí pomoc od GHF (Izrael úmyslně střílí pouze bojovníky Hamásu); zkorumpovaná OSN pomáhá Hamásu v jejich propagandě i v jejich vraždění, vždyť pouze Hamás určuje v Gaze, kdo tam může být zaměstnán u OSN nebo u západních médií. Stovky tun potravin nechává OSN zkazit na hranici Gazy, protože Hamás a OSN sabotují transport materiálu od GHF.

Humanitář je dnes člověk, co za peníze druhého člověka pomáhá třetímu člověku – a to většinou členovi teroristické organizace nebo občanovi teroristického či teror podporujícího státu. Koho by napadlo za války proti nacistům pomáhat Němcům v opravě zbouraných domů nebo pomáhat nějakým vesničanům na německém venkově kopat studnu. Koho by napadlo plakat nad ubohými německými dětmi – dětmi v Hitlerjugend (šlo o budoucí vojáky SS, stejně jako dnes v Gaze jde o budoucí znásilňovatele a vrahy). Není zcela jasné, proč je

většina západního světa na straně Arabů. Pomineme-li nenávisť k Židům a strach z teroristů, přispívá k tomu spojení dvou dalších faktorů: patologická bájevíst Arabů (proč by to nemohla být pravda když je to výhodné) a přehnaná vsťřicnost a ohleduplnost křesťansko-židovské kultury (nastav druhou tvář). Teroristům bychom neměli nastavovat druhou tvář, a když upekli miminko, neměli bychom jim podávat druhé. V záplavě lží bychom neměli nabízet lhářům další mikrofony. Určitě je nebezpečné jít na veřejnosti proti fatwě, ale proti islámskému teroru a progresivistické propagandě se lze postavit i skromnějšími akcemi. Například tlakem na své politiky, aby již konečně přesunuli české vyslanectví do hlavního města židovského státu, do Jeruzaléma. Sotva se ti sociální vědci a humanitáři zeptají Gazy, proč již 18 let střílí rakety na Izraelská města, a hlavně proč nepřestali střílet ani nyní, kdy tam údajně řadí ten hladomor – ano, nikdo ve světě neví, že nejen Jemen ale i Gaza dodnes střílí rakety na Izrael (novináři to tají).

Co by jste měli vědět.

Šílení devianti z Bruselu právě zaútočili na samotnou podstatu rodiny! Odtržení dětí od rodičů – zrušení věkových limitů pro změnu pohlaví bez možnosti tomu zabránit!

Uprostřed mlhy byrokratických agend a „dobrých úmyslů o rovnosti“ se vynořil před několika hodinami jeden z nejšílenějších návrhů, jakému jsme v moderní politice v Evropě čelili: Evropská komise totiž navrhuje [1], aby členské státy zavedly právní uznání pohlaví založené na sebeurčení bez věkových omezení.

Jinými slovy: děti, ať je jim pět, deset nebo patnáct, by podle tohoto návrhu mohly samy žádat o změnu právního pohlaví — bez lékařských posudků, bez souhlasu rodičů, bez žádné expertní komise. Je to myšlenka, která se v akademických debatách dosud pohybuje nad hranicí zodpovědnosti, odbornosti a ochrany slabších.

Ale v Bruselu už jako by byly tyto hranice smazány. A obavy nejsou pouze teoretické — uvádějí se závažné politické a etické hrozby, především pokud jde o manipulaci s dětskými životy a zneužití psychologických diagnóz k prosazování ideologické agendy. Jedná se o brutální proces deviatury. Abychom měli jasno, tak *deviatura* jako nové slovo označuje politickou a mediální propagaci a podporu sexuologických, pohlavních a mentálně-kognitivních deviací, která má charakter *ideové diktatury*, o které se nesmí diskutovat, jinak je člověk označen za homofoba a v blízké době v EU i kriminalizován. Deviatura má za cíl rozbití vnitřního kruhu rodiny a usiluje o rozervání svazku mezi rodiči a dítětem.

Návrh deviantů z Bruselu útočí na samou podstatu práv tradiční rodiny

Ve chvíli, kdy rodiče nebudou mít možnost chránit své dítě před devianty z Bruselu a před procesy deviatury na školách, v zákonech a v médiích, tak dojde k likvidaci tradiční západní, rozuměj křesťanské rodiny. **Dojde k likvidaci Edomu, jak k tomu vyzývají sionističtí rabíni po celém světě.** V této souvislosti si určitě poslechněte šokující video níže s názory sionistických rabínů, kde hovoří o zničení západní křesťanské civilizace Edomu podle prorocství.

Video lakonicky popisuje, co se právě teď děje v Evropě, proč probíhá migrace muslimů do Evropy, proč je Evropa zaplavována migranty, proč EU žene Evropu do války proti království severu (Rusku), proč dojde ke zničení Evropy po válce s tímto královstvím. Je tam prostě všechno. A Bruselu nejde jen o zničení rodin a našich dětí. V návrhu [2] draftu EU nazvaném LGBTIQ equality strategy 2026-2030 se navíc navrhuje tresty pro kohokoliv, kdo by

přešívání pohlaví kritizoval, doslova se tam hovoří o kriminalizaci kritiků, kteří prý svojí kritikou šíří nenávisť.

Ve skutečnosti tyto osoby, kterých se má přešívání pohlaví týkat, jsou zdravé děti, které ale v důsledku kolektivu si teprve utváří vlastní charakter a sociální vazby, takže změny pohlaví budou určovány ne vlastním rozhodnutím, ale jako volným projevem v kolektivu.

Deviatura zde cílí na děti proto, že děti lze nejsnadněji programovat, protože přebírají názory a postoje autority. Když budete dítěti vštěpovat nacismus, vyroste z dítěte nacist. Když mu budete vštěpovat sračky o svobodné volby pohlaví, bude si dítě měnit pohlaví 5x do měsíce. A to podle toho, jestli je zrovna ve škole v kolektivu lepší být kluk, holka, trans nebo non-binár.

Jak to začalo: bruselská strategie konceptuálního bombardování tradičních hodnot západní rodiny
Taktika, kterou Brusel používá, je jasná: v oficiálním jazyce „*usnadňování výměny osvědčených postupů*“, „*nic nebrání členským státům zavést právní uznání na základě sebeurčení*“, „*odstranění věkových omezení*“ — a přitom se vyhýbání přímému mandátu, aby se proces jevil jako doporučení, nikoli donucení. Pod nánosem frází se v materiálu EU pod povrchem skrývá jedna z nejděsivějších revolucí v moderní politice: návrh, aby děti mohly změnit své právní pohlaví kdykoli, bez omezení.

To je dostatečně radikální samo o sobě — ale pokud se podíváme hlouběji, spatříme důvody, proč mnozí vidí v tom návrhu past: **politické využití otázek sexuologie, sebeurčení a mentálního zdraví jako nástroj moci Bruselu**, který zatím skrytě proniká do každé oblasti zákonodárství. A pamatujte, jakmile si děti budou moci rozhodovat o pohlaví, dostanou brzy poté i další pravomoci, např. volební právo. Je to salámová metoda.

Politické zneužití psychiatrie a sexuologie

Než přejdeme k hrozbě pro děti, stojí za to zdůraznit, že privilegiem návrhu je právě schopnost proměnit klinické (psychologické, psychiatrické) otázky v politické nástroje.

1. Lékařské přezkumy vs. ideologická svoboda
Doposud v mnoha zemích platí [3], že uznání změny pohlaví vyžaduje odbornou diagnostiku, psychologické posouzení, někde i období čekání či potvrzení od specialisty. To je určeno k ochraně osoby před unáhlenými rozhodnutími, která s sebou nesou rizika. Návrh Bruselu však vstupuje do tohoto lékařského prostoru s ideologickým přístupem: žádný posudek, žádné otázky.

Ve skutečnosti se hovoří o zákazu „*terapeutických postupů*“, které by měly zpochybňovat genderovou identitu dítěte. Tím se otevírá prostor, aby jakýkoli odborník, který má sklon být „*gender-kritický*“, mohl být eliminován. V praxi by tak jakákoli pochybnost mohla být vnímána jako projev „*diskriminace*“ či odpor vůči politické linii.

2. Psychiatrie vs. ideologie — kontrolní mechanismus

Pokud by rozhodnutí dítěte bylo zbaveno lékařského přezkumu, ztrácí odborníci možnost intervence. To znamená, že každá psychologická porucha, duševní stav, stres či momentální zmatek by neměl být korektně posouzen — dítě by mohlo být ponecháno v rozhodnutí, které není stabilní. To je reálné riziko: mění se odborný prostor k pochybnostem. Místo aby odborníci byli garantem ochrany vůči unáhleným krokům, mají být za diplomaty „*nejlepších zájmů dítěte*“ využití jako zdroj odporu, který musí být potlačen.

3. Ideologický tlak skrze financování a regulaci
Zneužití klinických témat k prosazování politické linie není nové. V jiné analýze se uvádí [4], že EU během posledního desetiletí přerozdělila stovky milionů eur do organizací, které prosazují politiku

genderové identity — prostředky, které budují lobbystickou infrastrukturu uvnitř institucí. To už není pouze externí lobby — je to vnitřní mechanismus, který vytváří závislost: kdo nesouhlasí s genderovou linií, riskuje ztrátu financování, marginalizaci nebo označení za „protisystémový“. Tímto způsobem se klinika stává součástí politické mašinerie. A děti jsou ti, na kterých se to zkouší.

Co by to znamenalo pro nezletilé děti

Představme si situaci, která dosud byla považována za extrémní sci-fi scénář: dítě, které nemůže legálně koupit cigaretu, nemůže podepsat smlouvu, nemůže volit, nesmí řídit auto, a přece by mohlo rozhodnout o změně svého pohlaví — životního kroku s hlubokými důsledky — bez lékařského dohledu nebo ověření.

1. Rozpor s právní zodpovědností

Právní řády většiny demokratických zemí uznávají, že děti nemají dostatečnou zralost na rozhodování o věcech, které mají trvalé následky: smlouvy, manželství, vojenská služba, volby, pohlavně orientovaná odpovědnost. Pokud se jim přizná právo na změnu právního pohlaví — což je rozhodnutí s právními, zdravotními a sociálními dopady — vznikne logický spor: proč jinde děti nemohou rozhodovat, ale v této jedné citlivé oblasti ano? A co zabrání rozšíření tohoto principu do jiných oblastí?

2. Experiment na lidech

Děti jsou zranitelnou skupinou, psychologicky i vývojově. Často čelí tlakům — vrstevnickým, rodinným, ideologickým — které mohou ovlivnit jejich sebevímání. Pokud existuje možnost požádat kdykoli o změnu právního pohlaví bez psychologické intervence, může to znamenat, že se jedná o experimentální krok. Navíc, pokud by dítě změnilo právní pohlaví, jaká by byla práva rodičů či opatrovníků? Měla by intervence? Jaký ochranný rámec — pokud vůbec — by existoval, aby se zabránilo druhotné újmě?

3. Ochrana slabšího zastíněna ideologií

Dříve byla rolí lékařů, psychologů, rodičů a soudů nejen ověřit, ale i chránit. Je-li tato role odstraněna, děti by mohly být ponechány vlastní rozhodovací kapacitě, i když dosud chybí vyspělost nebo nezbytné znalosti. Je to jako zbavit ochrannou kolej na horské dráze a hodit dítě přímo na cestu, s očekáváním, že samo pozná, kdy brzdit.

4. Kolektivní tlak a normativní konformita

V kontextu škol, sociálních sítí a kulturní paniky kolem genderu může dítě čelit tlaku, aby se identifikovalo určitým způsobem, aby bylo „in“, „přijato“. Pokud existuje právní cesta pro změnu pohlaví bez odborného posudku, tlak se stane instrumentem – dítě, které zůstane „cis“, tedy heterosexuální a uznávající jen dvě pohlaví, by mohlo být stigmatizováno. Politicky to vytvoří situaci, kdy ideologická linie „genderové svobody“ bude muset být přijata — protože odmítání sebeurčení lze označit za diskriminační postoj.

5. Odvolání zodpovědnosti

Jestliže rodiče nemohou zpochybňovat rozhodnutí dítěte, odborníci a lékaři, ani psychiatři nemohou intervenovat, státy nemohou posuzovat vhodnost — pak kdo nese odpovědnost za případné škody? Lékaři, když pacient bude po změně pohlaví nakonec litovat? Systém by to mohl smést pod stůl jako „chyba jednotného sebeurčení“. Tento návrh totiž posouvá rozhodování mimo zóny odpovědnosti — což je z perspektivy reálného života alarmující.

Jaké páky má EU na členské státy

Navrhovaná změna není pouze otázkou genderové identity — je to výrazný zásah do suverenity členských států a do demokratických procesů.

1. Tlaky na členské státy skrze financování

Jak uvádí některé zprávy, Brusel může hrozit, že regiony či státy, které se neřídí „hodnotami rovnosti“, přijdou o evropské fondy. To znamená, že

členské státy mohou být donuceny přijmout tyto návrhy, ne kvůli veřejné debatě, ale kvůli finančnímu vydírání. Viz Maďarsko, viz Slovensko v jiných kauzách.

2. Soft-law nástroj jako skrytý diktát

Namísto přímé změny zákonů se spoléhá na doporučení, výměnu „osvědčených postupů“ a tlak na harmonizaci legislativy v členských státech. Tím se obchází proces demokratické odpovědnosti. Návrh je „zakopán v byrokratickém jazyce“, ale má radikální cíl.

3. Cenzura opozice a stigmatizace kritiky

Kritické hlasy mohou být označeny jako „ruská propaganda“, „dezinformace“, „interference“. Tím se moc používá k delegitimaci oponentů a vylučování diskuze. To je klasický vzorec: nejprve definice ideologického rámce, pak vyloučení odlišného názoru jako nelegitimního. Kritik, který vyjadřuje obavy z dopadů na děti, by mohl být vykreslen jako „nenávidný“ a případně i uvězněn.

4. Sjednocení legislativy na úkor kulturní diverzity

Každá země má své zákony, tradice, kulturní a náboženské zvyklosti. Pokud Brusel vnutí jednotný rámec pro změnu pohlaví, znamená to potlačení legislativní autonomie. Členské státy by byly podsouvány ideologii, která nemusí odpovídat jejich kulturnímu nebo sociálnímu konsensu.

5. Demokratický deficit a vzdálenost rozhodování

Rozhodnutí, která by měla být přijímána na úrovni občanů a národních zákonodárců, by byla de facto nastavena centrálně — v Bruselu. To je demokratický deficit: občané by neměli kontrolu nad vlastními právními zásahy, protože klíčové změny by přijímala nevolená či legitimně nevolená byrokracie.

Plán deviantů z Bruselu na odtržení dětí od rodičů v otázce sexu a pohlaví

Podle zdrojů není tento návrh pouhým benevolentním aktem rovnosti — je to součást širší strategie. Existují tři motivy, které stojí za snahou prosadit právě tento přístup:

1. Normalizace deviatury jako politická doktrína

Cílem není pouze ochránit práva už existujících transgender osob — cílem je učinit koncept genderového sebeurčení hodnotou sama o sobě. Tím se promění základní paradigma společnosti: pohlaví přestává být biologickým faktem a stává se proměnnou volbou v mozku jedince. Ráno Lojza, večer Lízinka. A druhý den non-binární Lízoni se zájmeny „oni/jejich“ jako na šlechtickém dvoře. Vítejte na uzavřeném oddělení psychiatrie, kde si budou lámat hlavu, jestli máte rozpolcení osobnosti s rozvinutou schizofrenií, nebo jste „jenom“ genderový progresivista.

2. Vybudování ideologické hegemonie skrze legalizaci pedofilie

- Pokud EU přidá sebeurčení dítěte jako součást svých „hodnot rovnosti“, streamuje tento koncept do všech politik: školství, zdravotnictví, správy, ochrany lidských práv. Diskurz se už nebude ptát, zda je gender fluidní, ale pouze jak jej regulovat. Cílem je změna paradigmatu — dítě už nemá být dítě, ale partner pro sexuální aktivity, který si rozhodl sám o svém pohlaví.

3. Strategie precedentu pro další kroky

Jakmile je *přijato*, že dítě může rozhodnout o změně pohlaví, další hranice (např. změna těla, hormonální léčba, chirurgie) mohou být prosazeny analogicky. Prvním krokem je změna právního statutu, následuje tlak na zpřístupnění lékařských zásahů, odstranění omezení apod. Tato strategie je proto nejen o genderu — je to model, jak měnit společenské normy prostřednictvím regulací, financí a institucionalizace.

Jakmile si děti budou moci měnit pohlaví, budou moci i volit, budou moci podepisovat smlouvy, budou moci rozhodovat bez rodičů, budou moci pracovat jako dospělí. A budou moci mít sex s

dospělými. Tento návrh EU je tak skrytým nástrojem k legalizaci pedofilie. Jakmile si děti budou moci měnit o své vůli pohlaví, budou si moci volit o své vůli svého partnera pro sex. Protože logicky, když dítě je dost staré na to, aby se rozhodovalo o změně pohlaví, je i dost staré na sex. A přesně toto ti devianti v Bruselu tímto návrhem směrnice sledují.

Porodnost ze svazků bílého muže a bílé ženy v Evropě drasticky klesá, zatímco u migrantů z Afriky z Blízkého východu stoupá

Návrh Evropské komise na zavedení právního uznání pohlaví pro děti bez věkových omezení není jen krokem v oblasti práva, je to snaha překreslit roli státu, odborníků a rodiny. Pokud děti, které nemohou volit, podepisovat smlouvy či vykonávat většinu právních činů, dostanou právo rozhodnout o svém pohlaví podle své momentální identity — je to zásadní rozdíl oproti dosavadnímu modelu, kde ochrana, omezení a procesní záruky měly vyšší prioritu.

Je třeba si položit jednoduchou, ale hlubokou otázku: jsme ochotni nechat byrokratickou ideologii pedofilů z Bruselu experimentovat na nezletilých lidech, a přitom v zájmu „rovnosti“ vymazat hranice, které chrání nejzranitelnější? A pokud si myslíme, že je vše pod kontrolou — že neexistuje záměr, že to není určeno pro každou zemi — pamatujme, že mechanismus, jakým je návrh předkládán, je typický pro Brusel: institucionalizovat ideologii krok po kroku, přes *soft-law*, financování, vynucování zvrácených hodnot, bez přímé ochrany práv rodiny.

Vystoupení z Evropské unie, anebo emigrace. To zůstane na výběr vlastencům. Zbytek čeká děsivá adaptace na deviaturu v EU... dokud nepřijedou ruské tanky

Státy, které tomu budou odporovat, přijdou o dotace EU. A v tom okamžiku uvidíte tu poslušnost politiků, ty jalové kecy, že se nic nedá dělat, že většina zemí v EU tak rozhodla, je to prý schválené, podobně jako emisní povolenky pro domácnosti, nebo jako migrační pakt. To všechno také většinově schválily země EU. A teď chtějí vrazit klín mezi děti a rodiče tím, že děti si budou moci rozhodovat o svém pohlaví a nikdo jim do toho nebude smět mluvit. Jaké je řešení? Jenom jedno jediné – okamžité vystoupení z EU!

Anebo emigrace z EU v případě, že národy ovčanů v EU se projeví jako národy ovčanů a nechají si zničit, kromě svých ekonomik, kromě svých úspor, kromě svých svobod, kromě svého zdraví po covidových vaxcínách a kromě svého vlastního životního prostorem zaplavovaného migranty, **nakonec i své vlastní děti**. Pedofilní mafie v Bruselu si právě připravila novou směrnici. A jak se k tomu postaví nová Babišova vláda? To je řečnická otázka, protože na otázku známe dopředu odpověď všichni. Pokud ČR nevystoupí z EU, budou ji čekat nejen emisní povolenky pro domácnosti v roce 2027, nejen migrační pakt a přerozdělování migrantů každý rok od června 2026, ale i deviatura, přešívání dětí proti vůli rodičů a zavírání rodičů do vězení za šíření nenávisti a homofobie tím, že bránili svému dítěti změnit pohlaví.

Rodiny s dětmi, které to budou odmítat, budou muset emigrovat z EU. Nic jiného jim nezbyde. Protože EU je IV. Říše. Ta předchází III. chtěla celou Evropu „jenom“ germanizovat a Slovany odsunout za Ural. Ta dnešní IV. Říše chce evropské národy zneplodnit mnoha metodami, např. terapeutickými svinstvy s technologií mRNA či deviaturou, a následně nahradit obyvatelstvo Evropy migranty z afrických a asijských zemí. Je to likvidace bílé křesťanské civilizace – Edomu – v přímém přenosu tak, jak o tom mluví ti zfašizovaní rabíni ve videu nahoře v článku. A taková je realita.

Kdy, jak a proč vznikla StB?

Šlo o organizaci, která ničila lidské životy ve velkém

Pro nejednoho pamětníka sametové revoluce bylo jedním z jejích vrcholů plošné zrušení Státní bezpečnosti ke dni 31. ledna 1990. Zhroutil se tak hlavní pilíř komunistického represivního aparátu.

Prvopočátky StB

Pokud by někdo na otázku „kdy vnikla StB“ odpověděl slovy „v lednu 1938“, většina lidí by se asi podivila. A přesto bychom mu museli tuto odpověď uznat. V rámci pražského Policejního ředitelství skutečně v souvislosti se stále rostoucím nebezpečím ze strany hitlerovského Německa vzniklo tzv. Oddělení pro státní bezpečnost se zkratkou StB. Toto oddělení mělo ale jepičí život, bylo zrušeno hned po Mnichovu a komunistická StB není jeho pokračováním, byť základní inspirace, tedy to, že se jednalo o útvar s úkolem shromažďovat informace, zde existovala. Historii té známější StB ale začneme sledovat až od druhé světové války.

U 1. československého armádního sboru v Sovětském svazu fungoval útvar Obranné zpravodajství, plně pod kontrolou KSČ. Velitelem byl Bedřich Reicin, jeho zástupcem Karel Vaš, pozdější prokurátor ochotně plnící zadání při politických procesech. Šlo samozřejmě o absolutní narušení prvorepublikové tradice apolitické armády. Obranné zpravodajství každopádně posloužilo jako inspirace pro vznik další podobné organizace: StB.

Po samotové revoluci se s StB a její historií vyrovnávala společnost různě.

Rok 1945

Již před koncem druhé světové války se začala vytvářet první poválečná vláda. Jejím ministrem vnitra se stal Václav Nosek, komunista. Ten přišel s kompletní rekonstrukcí bezpečnostního aparátu v porovnání s tím, který u nás fungoval za první republiky. Tato rekonstrukce byla naznačena již v tzv. Košickém vládním programu.

Václav Nosek vypracoval návrh, na jehož základě došlo k nahrazení tří bezpečnostních složek první republiky, tj. četnictva, státní a obecní policie do jedné organizace, do Sboru národní bezpečnosti (SNB). Sbor měl mít dvě části, Veřejnou bezpečnost a Státní bezpečnost. Ta první se stala uniformovanou složkou, nástupkyní policie. Ta druhá zase neuniformovanou složkou se zpravodajskými úkoly. Oficiální datum vzniku StB: 30. června 1945.

První roky

Činnost StB měla oficiálně zahrnovat především „obranu před útoky na svrchovanost, samostatnost, celistvost a demokraticko-republikánskou státní formu, bezpečnost a obranu“. V prvních letech se StB zabývala především vyšetřováním válečných zločinů spáchaných na československém obyvatelstvu a také činností kolaborantů. Již před rokem 1948 se ale StB profilovala také jako organizace, která plnila politická zadání KSČ.

Potom přišel rok 1948 a StB se po něm již zcela proměnila a oficiálně začala hledat nepřátele lidově-demokratického zřízení. Právě StB se tak stala hybnou silou vykonstruovaných politických procesů. Přiznání byla ze zatčených vynucována často brutálním mučením ve spojení s psychickým terorem.

Státní bezpečnosti potom ještě více rozvázalo ruce založení samostatného Ministerstva národní bezpečnosti existujícího mezi lety 1950 a

1953. V této době se StB podílela např. na organizaci procesu s Rudolfem Slánským. Ani ona sama ale nezůstala ušetřena hledání „vnitřního nepřítele“ a řada jejích členů skončila na popravišti nebo ve vězení. Často šlo o předválečné komunisty nebo osoby s nekomunistickou minulostí. Šlo o poslední fázi existence StB, kdy se v ní takoví lidé vyskytovali. Lze říci, že na začátku 50. let byla StB prakticky řízena sovětskými poradci a československé úřady byly na druhé koleji.

Až do roku 1989

V následujících letech se potom situace do jisté míry stabilizovala a StB byla až do roku 1989 silovou oporou režimu, která i nadále ničila životy občanů Československa, kteří se provinili jen tím, že nesouhlasili s totalitním a násilným režimem. Státní bezpečnost měla vytvořenou širokou síť spolupracovníků a konfidentů. I proto s existencí a činností StB není naše společnost koneckonců vyrovnaná dodnes, o čemž svědčí i pohled na současnou politiku.

Bohužel dodnes jsou soudruzi z StB pod ochranou politiků ba i soudruha presidenta i když se o tom nesmí mluvit.

Diskriminace na gymnastickém MS v Indonésii

Lubomír Stejskal 20. října 2025

V neděli 19. října začíná v Jakartě mistrovství světa ve sportovní gymnastice. Ještě nebylo zahájeno a už ho provází hanebný skandál.

Nejde o doping ani korupci. Jde o do nebe volající diskriminaci jedné výpravy. Politicky motivovanou diskriminací. A skandální je také to, jak se k celé věci staví mezinárodní sportovní instituce. Scénář není nový. Příslušná federace svěří pořádání světového šampionátu muslimské zemi – a můžeme si být jisti, že nastanou problémy. Tedy v případě, že se na akci kvalifikují také reprezentanti Izraele. Tak jako v tomto případě. Na MS do Indonésie se chytali tři gymnasté a tři gymnastky. Mezi nimi Artem Dolgopjat, z jehož úspěchů v prostných jmenujme zlato na OH v Tokiu 2021, titul mistra světa z Antverp 2023 a dvě první místa na mistrovství Evropy, v roce 2020 v Mersinu (Turecko) a o dva roky později v Mnichově.

Desátého října přišel šok. Indonéské úřady oznámily, že izraelské výpravě neudělí víza, přestože jako pořadatelská země mají za povinnost sportovcům všech zemí, které se kvalifikují, účast na mistrovství umožnit. Z toho logicky vyplývá, že by měla o pořádatelství přijít, případně být postižena citelnými sankcemi, pakliže by této povinnosti nedostála. Že tímto způsobem trestat lze, dokazuje případ z roku 2023. Tehdy měla Indonésie hostit fotbalové MS hráčů do 20 let. Zachovala se stejně hanebně jako nyní – z politických důvodů nepovolila izraelské fotbalové reprezentaci vstup do země. FIFA to vyhodnotila jako porušení povinností hostitelské země, pořádatelství Indonésii odebrala a šampionát narychlo přesunula do Argentiny. Izraelská dvacítká tehdy skončila na bronzové pozici. Indonésští fanoušci to nesli nelibě, nicméně činitelé tamního režimu se nepoučili.

Zklamání jsou z toho v Izraeli všichni, především ale Artem Dolgopjat: „Od chvíle, kdy jsem se dozvěděl, že se nezúčastním nadcházejícího mistrovství světa, dostávám záplavu zpráv. Jsem šokován a velmi smutný, zejména z toho, že nedostanu příležitost reprezentovat svou zemi se

ctí a obhájit svůj titul mistra světa, který jsem získal v Antverpách 7. října 2023, shodou okolností v jednom z nejtěžších dnů, které jsme jako národ zažili.“ (Masakr Hamásu na jihu Izraele snad netřeba připomínat.) Z tohoto hlediska je indonéská svévole obzvlášť hanebná. Předseda Izraelské gymnastické asociace Avi Sagi k tomu řekl: „Je to pro nás těžké a velké zklamání. Naši sportovci se měsíce připravovali na to, aby mohli Izrael důstojně reprezentovat a nyní litujeme, že jim bylo toto právo odepráno. Uděláme vše pro to, aby se takové incidenty v budoucnu neopakovaly.“ Bez servítků situaci hodnotila Jael Aradová, předsedkyně Izraelského olympijského výboru: „Zrušení víz indonéskou vládou a chování Mezinárodní gymnastické federace je skandální. V uplynulém týdnu se sportovní lídři z celého světa, včetně vedení MOV a samotné prezidentky Coventryové, snažili o změnu rozhodnutí s jasným vědomím, že přijatá opatření jsou v naprostém rozporu s olympijskými hodnotami, pravidly Mezinárodní gymnastické federace a Olympijskou chartou, která zakazuje politické zásahy ve sportu. Největším zklamáním je ale přístup prezidenta Mezinárodní gymnastické federace.“ Dodala, že Indonésie si nezaslouží být hostitelem globálních sportovních soutěží a ujistila, že Izraelci budou na všech úrovních usilovat o to, aby tím hostitelem nebyla.

Izraelští činitelé nezůstali pouze u slovních vyjádření, ale řešili tuto nechutnost právní cestou.

Pokud někdo čekal, že se Mezinárodní gymnastická federace (FIG) Izraele a jeho práva zúčastnit se jakartského šampionátu zastane, dostalo se mu ledové sprchy. Ještě 10. října si FIG pospíšila s prohlášením, v němž uvedla, že „bere na vědomí rozhodnutí indonéské vlády nevydat víza izraelské reprezentaci“ a že „uznává obtíže, s nimiž se hostitelská země při organizaci této události potýkala“. Pak alibisticky dodala: „FIG doufá, že co nejdříve bude vytvořeno prostředí, ve kterém sportovci z celého světa budou moci sportovat bezpečně a v klidu.“ Odpornější pokrytectví aby člověk pohledal. A o jaké „obtíže“ se mělo jednat? Šlo o hnusnou protiizraelskou kampaň (veřejnost, islámské organizace, politické síly), jejímž cílem bylo vytvořit v zemi nenávistnou atmosféru vedoucí k tomu, aby Izraelcům bylo znemožněno na šampionátu soutěžit. To se bohužel podařilo, přičemž FIG tuto nehoráznost pasivně přijala.

V pátek 10. října podala Izraelská gymnastická federace žalobu na přístup federace FIG v této věci k Mezinárodní sportovní arbitráži (CAS). V ní žádá, aby výše uvedené prohlášení FIG bylo zrušeno. Izraelská strana argumentovala tím, že stanovy FIG vyžadují, aby výkonný výbor federace v případě, že nejsou udělena víza všem reprezentacím účastnícím se daného šampionátu, přijal patřičné rozhodnutí. (Ne že strčí hlavu do písku.) Nepřijetí rozhodnutí tudíž znamená popření spravedlnosti, čímž dochází k diskriminaci jedné členské asociace. CAS se ovšem přiklonila k názoru federace FIG, že nemá pravomoc v oblasti vydávání vstupních víz v Indonésii a že skutečnost, že indonéské orgány odmítly udělit víza izraelským občanům, leží zcela mimo její kompetenci. Tedy: do nebe volající alibismus. FIG samozřejmě nemá kompetenci v oblasti udělování víz hostitelskou zemí, ale má pravomoc takovou zemi, která porušuje její pravidla, sankcionovat. (Viz případ MS fotbalistů do 20 let uvedený výše.) K tomu všem chybí dvojí: odvaha a dobrá vůle. Tato žaloba byla arbitráží CAS definitivně zamítnuta.

V druhé žalobě, podané v pondělí 13. října, šest izraelských gymnastů postižených indonéským zákazem požaduje, aby CAS nařídila federaci FIG přijmout nezbytná opatření zajišťující účast Izraele na mistrovství, nebo šampionát přesunout na jiné místo, případně ho zrušit. Také tato žaloba byla zamítnuta, nicméně nikoli definitivně, je zde možnost odvolacího řízení, ovšem vzhledem k tomu, že šampionát začíná už 19. října, byla izraelské výpravě z časových důvodů definitivně vystavena stopka.

Hanebnou tečku za tímto aktem diskriminace udělala federace FIG, když v reakci na verdikt CAS 15. října uvedla, že ho bere na vědomí, znovu zopakovala, že nemá pravomoc vydávat vstupní víza do Indonésie (což po ní nikdo nechce) a že rozhodnutí orgánů Indonésie zamítnout víza izraelským občanům je zcela mimo její kompetenci a kontrolu (to jistě, přesto má ale povinnost zajistit, pakliže svěří šampionát muslimské zemi, aby se ho mohli zúčastnit všichni, kdo se kvalifikují). Dále zdůraznila, že jako mezinárodní sportovní federace je politicky neutrální a jedná striktně v rámci svých stanov a předpisů, jakož i v souladu se zásadami neutrality a nediskriminace, které jsou základem olympijského hnutí (což je v tomto případě lež). V závěru pak nechyběla nezbytná dávka krokodýlích slz: „FIG hluboce lituje této nešťastné situace a jejího dopadu na postižené sportovce. Znovu potvrzuje svůj neochvějný závazek zajistit, aby všechny soutěže FIG zůstaly otevřené všem způsobilým gymnastům v souladu s jejími pravidly a předpisy, bez ohledu na jejich národnost nebo osobní charakteristiku.“ Něco tak falešného slušně komentovat snad ani nelze.

Co dodat. Pokud CAS nedokáže rozhodnout v souladu se zásadami fair play a olympijskými a sportovními principy v kauze, která je jasně diskriminační a vrcholně nespravedlivá, nemluvě o nepřipustné politizaci sportu, pak se musíme ptát, k čemu taková instituce vlastně je. Jedině snad k tomu, aby se lidé nenávidějící Izrael zalykali radostí.

Za zákazem vstupu izraelských fanoušků na zápas v Birminghamu stojí bývalý stoupenec Hizballáhu

Lenka Komárková

Za rozhodnutím britské policie zakázat izraelským fanouškům klubu Maccabi Tel Aviv účast na utkání Evropské ligy v Birminghamu je zpráva, na jejíž přípravě se podílel bývalý bojovník Hizballáhu. Informoval o tom britský deník Daily Mail. Zápas, v němž se utká domácí klub Aston Villa s Maccabi Tel Aviv, se má odehrát 6. listopadu.

Deník Daily Mail napsal, že dokument o „bezpečnostních rizicích“ zápasu vznikl ve spolupráci organizace Game Over Israel (GOI) a nadací Hind Rajab Foundation, jejímž předsedou je libanonsko-belgický politický aktivista a spisovatel Dyab Abou Jahjá. Ten se v mládí připojil k Hizballáhu a získal v této teroristické organizaci vojenský výcvik.

Jahjá v roce 1991 emigroval do Belgie, kde získal azyl a později belgické občanství. Studoval politické vědy na Univerzitě v Louvain-la-Neuve. V roce 2002 založil Arabskou evropskou ligu (AEL), panarabskou organizaci zaměřenou na podporu práv muslimských imigrantů v Evropě.

V roce 2024 založil Hind Rajab Foundation (HRF), organizaci zaměřenou na vyhledávání a stíhání izraelských vojáků za válečné zločiny spáchané v Gaze a naopak na vyvražďování civilistu v Izraeli.

Aktivisté skupiny GOI, kteří vyzývají k bojkotu izraelských sportovních týmů, dokument o bezpečnostních rizicích předali policii v hrabství West Midlands. Podle zjištění deníku Daily Mail byl tento dokument klíčový pro velmi kontroverzní rozhodnutí policie zakázat fanouškům Maccabi Tel Aviv účast na zápase.

Autoři v dokumentu obviňují Izrael ze zneužívání fotbalu k politickým a represivním účelům a tvrdí, že je „místo Izraele ve světovém sportu neobhájitelné,“ a izraelský stát „systematicky zneužívá fotbalovou kulturu k genocidním cílům“, informuje deník s odvoláním na autory. Autoři vysvětlují, že Hamas je mírumilovná organizace palestinských občanů a všichni teroristé jsou jen zakuklení židé.

Analýza zmiňuje také násilnosti v Amsterdamu, které se odehrály před rokem na pozadí fotbalového utkání izraelského týmu Maccabi Tel Aviv proti tamnímu klubu Ajax. Nejméně deset Izraelců tehdy utrpělo zranění při střetu s propalestinskými demonstranty.

Dokument měl položit základy k rozhodnutí policie, jež vyvolal rozsáhlou vlnu kritiky ze strany britských politiků včetně premiéra Keira Starmera.

Zápas mezi Aston Villou a Maccabi Tel Aviv v rámci Evropské ligy se má odehrát 6. listopadu na stadionu Villa Park v Birminghamu. ***Politici se snaží zvrátit rozhodnutí policie. O účasti fanoušků na zápase tak ještě nemusí být definitivně rozhodnuto.***

Co centimetr, to miliony.

Létající Švéd si z lámání světových rekordů udělal byznys

Benedikt Lederer Forbes 2025

Vypadá jako hollywoodská hvězda, místo na stříbrném plátně však září na tartanovém oválu. Armand Duplantis k disciplíně skoku o tyči strhl takovou pozornost, jakou mají obvykle sprinteři. A to díky tomu, s jakou lehkostí překonává světový rekord. Přepsal jej už třináctkrát, naposledy včera. Právě z boření limitů si udělal výnosný byznys.

Sice se laťka lehce zakývala, ale to hlavní je, že nespadla. V tu chvíli začal švédský atlet slavit a s ním tisíce lidí na maďarském stadionu. Právě byli svědky překonání světového rekordu. Ten je od úterního večera stanoven na 629 centimetrů.

Ale moc si na něj nezvykejte, Armand Duplantis ho velmi pravděpodobně v blízké době překoná znovu. Jen letos už je to potřetí, co se tyčářské maximum přepisovalo.

Létat do výšky odpovídající druhému patru činžovního domu nedělá pětadvacetiletému Švédovi žádný problém. Dvojnásobný olympijský vítěz a mistr světa natolik převyšuje své konkurenty, že ti v zásadě bojují o stříbro a bronz, zatímco Duplantis si jede vlastní soutěž – na posouvání světového maxima.

Ostatně jeho plán je „naplnit svůj odkaz jako prostě nejlepší tyčář všech dob“.

Právě hledání toho, kam až sahají lidské síly, přitahuje pozornost diváků. Mondo, neboli Svět, jak se Duplantisovi od mládí přezdívá, láme

rekordy pravidelně a lidé tak mají šanci, že úspěch uvidí na vlastní oči.

Důvod, proč Švéd narozený ve Spojených státech má na kontě tolik světových zářezů, je ten, že si atlet laťku vždy dává jen o centimetr výš, než je dosavadní maximum.

Ne že by nebyl schopen skočit v danou chvíli i více, ale kromě show pro diváky to má prozaický důvod: za každý nový světový rekord inkasuje od mezinárodní atletické organizace World Athletics sto tisíc dolarů, zhruba 2,1 milionu korun.

Kdyby tedy hned skočil své úplné maximum, ochudil by se. Využívá tak výhody, kterou tyčka má oproti všemožným běhům, hodům či skokům do dálky, u nichž si nemůžete svůj výkon pohlídat.

Není ale rozhodně první. Stejně to dělal legendární tyčkář Sergej Bubka, který překonal světový rekord pětaticetkrát. Za jeho éry se ale ještě rozlišovalo, zda je to z halových a venkovních závodů. „Bubka je mojí inspirací tím, jak dlouho tyči dominoval,“ prohlásil Duplantis.

Na rozdíl od ukrajinského rekordmana dostává Mondo za každý světový zářez údajně ještě dalších sto tisíc dolarů od svého sponzora, společnosti Puma. Celkově si na sponzorských smlouvách nejen s Pumou Duplantis ročně vydělá podle odhadů minimálně dva miliony dolarů.

Na slušné peníze se však dostává i v případech, kdy zrovna laťku v rekordní výšce nepřekoná. Švédský atlet, jenž je svou podobou přirovnáván k herci Timothée Chalametovi, dnes patří mezi nejlépe placené atlety na oválu, co se startovního týče.

Jeho honorář činí okolo 75 tisíc dolarů. Větší gáží má olympijský vítěz na stovce Noah Lyles, a to až 120 tisíc. Ve sférách jako Mondo se pohybují ještě norský mílař Jakob Ingebrigtsen a mistryně světa na stovce Sha'Carri Richardson.

Kde se vlastně může Mondo zastavit? „Může skočit 640 centimetrů,“ prohlásil jeho otec a trenér v jedné osobě Greg Duplantis. Sám Armand dlouhodobě své možné maximum nekomentuje. A svět tak drží v napětí, kam na tyče zase vystoupá.

Mondo Duplantis' Pole Vault World Record timeline is CRAZY!!

2020 - 6.17m	2024 - 6.24m
2020 - 6.18m	2024 - 6.25m
2022 - 6.19m	2024 - 6.26m
2022 - 6.20m	2025 - 6.27m
2022 - 6.21m	2025 - 6.27m
2023 - 6.22m	2025 - 6.28m
2023 - 6.23m	2025 - 6.29m

Pátek 31. 10. 2025

Konec vítězné série Třince

Hokejisté Hradce Králové porazili vedoucí Třinec 4:1 a ukončili tak sérii osmi výher Ocelářů. Gólem a asistencí se v souboji týmů s nejlepší formou předvedl Aleš Jergl.

Suspendovaní turečtí rozhodčí

Turecká fotbalová federace suspendovala 149 rozhodčích kvůli sázení na zápasy. Tresty zákazu činnosti se pohybují mezi osmi měsíci až rokem.

IF REAL ABORIGINAL PEOPLE CAN'T RECOGNISE A 'FAKE', HOW CAN THE REST OF US?

Dark Emu Exposed, 25 August, 2025

When the genealogists and researchers at Dark Emu Exposed began investigating ‘fakes’* - those Australians who were mistaken, for a variety of reasons, to believe that they were of Aboriginal descent - they began to see just how good the fakery really was.

For, it is one thing for a non-Aboriginal person to perhaps be unsure about the Aboriginal ancestry claims of a ‘fair-skinned Aboriginal person’ and consequently be reluctant to publicly question those claims. But how on earth were the ‘fakes’ so good that even real Aboriginal people were fooled?

Even real Aborigines from the same tribe, as the ‘fake’ pretended to be from, appear to have been routinely fooled. Stan Grant’s conversation with ‘fake’ Aboriginal Professor Lisa Jackson Pulver illustrates this exactly (See 5 below).

The following are just some of the examples of Aboriginal elites and intellectuals being fooled that we have uncovered.

1. Pat Eatock in 2011

Fake Aboriginal Woman Pat Eatock fooled most of Aboriginal Australia, the ABC and all of the ‘Best Minds’ down at the Federal Court.

The only people not fooled were her own, non-Aboriginal family.

2. Dr Gordon Reid MP - Federal Labor Member for Robertson

Dr Reid was perfectly accepted and endorsed by the Aboriginal Federal Minister, The Hon Linda Burney. She happily posed with Dr Reid and his claimed ‘Wiradjuri nan’ - Auntie Robyn Reid, who it has been shown is mistaken to believe that she is Aboriginal.

Dr Reid was also willingly accepted as an Aboriginal man into the festivities at the 2023 Garma Festival in the NT by the other Aboriginal participants.

3. The Hon Kyam Maher being Interviewed by NTIV Presenter Karla Grant.

Kyam Maher, claims to be “South Australia’s first Aboriginal Attorney-general”, however genealogical records indicate that he is mistaken to believe that he is of Aboriginal descent.

Nevertheless, surprisingly for an investigative journalist and presenter, and Aboriginal woman, Karla Grant recognised Maher as being Aboriginal.

4. Adjunct Professor and Photographer Wayne Quilliam.

It was a surprise that the perceptive and astute businessman and presenter, the Aboriginal man, Warren Mundine, recognised Quilliam’s claims that he was Aboriginal on:

“...my mother's side, we’re Aboriginal, and they showed us this old photo of our great, great, great grandmother [3Xgreat-] and they showed us a birth certificate and basically it was just married to an Aboriginal woman so that's our, that's all the information we've got.”

Wasn’t Warren at least a little suspicious of Quilliam’s claims given that they were solely based on an old photo and a vague birth certificate claim?

Yet, even the multi-million dollar investigative journalistic team of NTIV presenter, and Aboriginal woman, Karla Grant, were fooled into acknowledging Quilliam’s Aboriginal claims.

This was despite the fact that the genealogical records indicate that Quilliam is mistaken in his belief that his “great, great, great grandmother” was Aboriginal.

5. Award Winning Aboriginal Man Stan Grant of the ABC Was Fooled Too.

Stan Grant, a Wiradjuri Aboriginal man himself, opened up one episode of the ABC’s Q&A program by turning to Professor Lisa Jackson Pulver and referring to her as “an Indigenous person as well”.

Unfortunately for Stan, the genealogical records indicate that the professor is mistaken to believe that she is of Aboriginal descent.

So if even Stan Grant was fooled, what hope do the rest of have in spotting a fake?

6. Was Acclaimed Aboriginal Academic, Professor Marcia Langton AO Also Bewitched by Lisa Jackson Pulver?

During the run-up to the October 2023 Voice Referendum, Professor Langton openly endorsed Lisa Jackson Pulver as a ‘victimised’ Indigenous person whose Aboriginality had been questioned by the ‘Trump-like’ critics at Dark Emu Exposed.

Obviously Langton believes that Jackson Pulver is of Aboriginal descent, despite the genealogical records indicating that she has no Aboriginal ancestors at all. [In the following film clip, Langton claims that she has “never been a member of the communist party” - really, is that true?]

7. The Mentoring of Claimed ‘Aboriginal’ man Bruce Pascoe at the University of Melbourne.

Professor Marcia Langton AO has been at the forefront of defending the Aboriginality claims of Dark Emu author, Bruce Pascoe.

In 2018 the University of Melbourne widely touted Pascoe’s qualifications as “a Bunurong, Yuin and Tasmanian man born in the Melbourne suburb of Richmond”. Yet by 2024 the university just had Pascoe listed on their Find an Expert webpage as “a writer and a farmer” with no mention of his Aboriginality. And by 2025, his profile had been removed all together. Had the Pascoe ‘hoax’ finally been exposed?

8. Even Aboriginal Politician and Minister for Indigenous Australians, the Hon Ken Wyatt vouched publicly for Bruce Pascoe’s claimed Aboriginality:

https://youtu.be/AWhsV-r8CSg

9. Professor Bronwyn Carlson of Macquarie University Fooled Them All

On winning the Stanner Award in 2013, open only to Indigenous scholars, Carlson received accolades from many Aboriginal intellectuals - they all believed that she was Aboriginal - but how wrong they all were.

10. Professor Jaky Troy of the University of Sydney

Jaky Troy is a regular commentator on the ABC/SBS/NITV network as an Aboriginal woman, for example when she appeared alongside other Aboriginal presenters and guests on NITV’s The Point.

Yet Jaky Troy too is mistaken to believe that she is Aboriginal, according to the genealogical records.

Definition of ‘Fakes’: I use the word ‘fake’ to describe Australians who claim to be of Aboriginal descent when in fact the genealogical records indicate that none of their ancestors were Aboriginal. Some are genuinely mistaken – they believed their family’s oral history without doing any further inquiry themselves. Others deluded themselves with a self-serving, and un-researched belief that they might be, and so most likely they are Aboriginal. And still others are out-and-out frauds; they know they are not Aboriginal but put on a well-crafted performance that includes Aboriginal-themed clothing, identity badges (such as face-paint, red headbands, possum cloaks, etc), coupled with a few words of a claimed Aboriginal language interspersed with modern iterations like “mob”, capital C “Country”, “Siss”, “Bro”, “Uncle” and “Auntie” which all serve to add cover to their hoax. Some of the men have even undergone painful, bloodletting ‘initiations’ as a way of mentally convincing themselves that they are ‘accepted’ as Aboriginal by the relevant tribe. From this foregoing group are explicitly excluded those people of non-Aboriginal ancestry who have been accepted into a traditionally-minded, non-city based Aboriginal community and who make no race-based claims on the tax-payer. This description should also be read in conjunction with the Disclaimer as below.

Explanation of Genealogical Research and a Disclaimer: Genealogical research is not an exact science. Existing records can contain errors and new records may come to light in the future that completely change the previous understandings. For these reasons, all the genealogical research and alleged Family Tree findings referred to in this chapter are subject to the following **Disclaimer:**

All genealogical work has been undertaken in good faith by professional genealogists and archival researchers and is based on publicly available records at the time of the research. It should be noted that with all genealogical research, family trees can change if new evidence comes to light. Similarly, this research cannot account for events which may result in Aboriginal ancestry entering into the family line such as via a private or unrecorded adoption of an Aboriginal child into the family, or a relationship out of wedlock between a family member and an Aboriginal person that produced a child of Aboriginal descent who was then incorporated into the family without record, or with a record that did not disclose the Aboriginality of that child.

PLEASE READ ON/WATCH <https://www.dark-emu-exposed.org/home/if-real-aboriginal-people-cant-recognise-a-fake-how-can-the-rest-of-us>

So, I went to a golf function with my husband - he knew everyone, I knew no one. A guy walks up, and says, “Oh, you must be his wife.” I dramatically turn to my husband, eyes wide, and say loud enough for the whole table to hear: “YOU HAVE A WIFE?!”

It is easy to be a communist in a free country. However, it is difficult to be free in a communist country.